

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล
เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2554

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล
เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล
เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2554

ถกศักดิ์ หังสาจล. (2554). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพณท์, รองศาสตราจารย์ธัชชัย เจริญทรัพย์มณี.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อทราบสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล ของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และ ด้านงบประมาณและสวัสดิการ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 จำนวน 304 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อสภาพ และปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนพบว่า

1.1 แผนการเตรียมทีม

ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 นั้น ส่วนใหญ่จะมีการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลโดยการเสาะหานักกีฬาจากมหกรรมกีฬาที่มีการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล รวมทั้งมีการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกีฬาให้กับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มีพรสวรรค์และสามารถแสดงความเป็นเลิศทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ตนถนัด

1.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 ทั้ง 19 ทีม ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาของตนตามรอบปีงบประมาณที่ตั้งไว้เป็นส่วนใหญ่ ในส่วนการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบ้างแต่เป็นส่วนน้อยจำนวน งบประมาณที่ได้รับนั้น มีปัญหาต่อการเสริมสร้างศักยภาพของนักกีฬาในระยะยาว ได้แก่ การเก็บตัวนักกีฬา การจัดอาหารเสริม การนำนักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่และอื่นๆ ที่ต้องใช้งบประมาณ

เพิ่มเติมมากขึ้นซึ่งงบประมาณที่ได้รับแต่ละปีมักจะไม่ค่อยเพียงพอกับความต้องการและมีอุปสรรคมากในการขอเพิ่มงบประมาณเนื่องจากไม่ได้รับการอนุมัติตามที่ขอ

1.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 ส่วนมากจะไม่ค่อยมีปริมาณของนักกีฬาที่เข้ามารับการคัดเลือก โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณน้อย จึงทำให้มีนักกีฬาน้อยลง ในบางมหาวิทยาลัยนั้น ไม่ต้องมีการคัดเลือกตัวนักกีฬารักบี้ฟุตบอล อาจเป็นเพราะนักศึกษารุ่นหลังไม่ค่อยสนใจในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเท่าที่ควร และระดับความสามารถของนักกีฬาที่อยู่ในระดับดีมีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่มาสมัครเพราะมีใจรักทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทีมที่มีผู้เล่นที่มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

1.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

นักกีฬาแต่ละบุคคลจะมีระยะเวลาที่จำกัดเป็นส่วนตัวและไม่ค่อยจะตรงกันนอกเสียจากว่าเป็นช่วงเก็บตัวนักกีฬา แต่ก็น้อยเกินไปที่จะพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬา ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนจะเป็นประโยชน์อย่างมากแต่สภาพความพร้อมของสนามโดยเฉพาะแสงสว่างไม่เพียงพอในส่วนสภาพการใช้สนามฝึกซ้อมนั้นมักจะมีผู้เข้ามาใช้บริการอื่นๆ อยู่เสมอจึงทำให้การกำหนดเวลาการฝึกซ้อมต้องเลื่อนออกไปเป็นบางครั้งและการฝึกซ้อมในแต่ละวันก็ไม่เพียงพอกับการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา สุดท้ายนักกีฬาเรียนต่างคนละกัน จึงทำให้เวลาว่างไม่ค่อยตรงกัน

1.5 ความพร้อมด้านสถานที่

ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 โดยรวมมีสภาพของสนามฝึกซ้อมค่อนข้างที่จะแย่ ไม่ค่อยได้รับการฟื้นฟูสภาพสนามฝึกซ้อมและอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บกับนักกีฬาได้ง่าย แสงสว่างสำหรับใช้ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนมีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด การรักษาความสะอาดของเจ้าหน้าที่ไม่ครอบคลุม เนื่องจากเจ้าหน้าที่รักษาดูแลความสะอาดมีน้อยสนามและอาคารสถานที่ที่มีการใช้ร่วมกันหลายกลุ่มนั้น จึงทำให้จัดสรรเวลาในการใช้ให้คงที่ไม่ค่อยได้

2. ปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ตามความคิดเห็นของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลพบว่า

2.1 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.84 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 25.31 และระดับมาก ร้อยละ 20.39 ตามลำดับ

2.2 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 23.29 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 22.94 และระดับปานกลาง ร้อยละ 22.67 ตามลำดับ

2.3 ด้านการฝึกซ้อม โดยรวมมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.78 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 22.81 และระดับมาก ร้อยละ 22.06 ตามลำดับ

2.4 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมมีปัญหอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.57 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 25.40 และระดับปานกลาง ร้อยละ 23.20 ตามลำดับ

STATES AND PROBLEMS OF PREPARATION OF RUGBY FOOTBALL TEAMS
FOR THE 38th THAILAND UNIVERSITY GAMES

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Art Education
at Srinakharinwirot University

May 2011

Takonsak Hangsajon. (2011). *States and Problems of Preparation of Rugby Football Teams for The 38th Thailand University Games*. M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Adviser Committee: Assoc. Prof. Thawate Piriapoen, Assoc. Prof. Thongchai Charoensupmanee.

This study aimed to investigate the states and problems of rugby football teams preparation participation at the 38th Thailand University Games. There were 4 aspects of investigation included selection of athletes, places and equipment for training, training, budget and welfare. The 304 stratified random samples were coaches and rugby football athletes. The research instrument was interview questionnaire for coaches and opinion questionnaire for the athletes. Data were analyzed in to frequency and percentage.

The results were found as follows:

1. The States of rugby football team preparation in the opinion of coaches.

1.1 Team: Preparation: Almost of rugby football team selected athletes by searching from the competition including promote sport performance for rugby football athletes who had gifted and had high performance.

1.2 Budget: Almost of team were supported from their institutions by annual budget. There were a few of external budget. There were long term problems for potential promotion to athletes causing from inadequate budget.

1.3 Athletes: Selecting: There were a few of athletes who came to received selecting especially from the university which had few budget. There were less of the athletes who had high performance, causing the problems of team development because of difference performance.

1.4 Training: Time: Each athletes had limited time for training except in the time for preparing but it's inadequate for developing athletes performance. Training at night was quite good but there was no enough light. Sometimes there were somebody using the field at the sometime effecting to the training.

1.5 Places: There were almost bad training field causing injured to the athletes. There was no enough light in the field especially in the countryside university. There were less cleaning staffs.

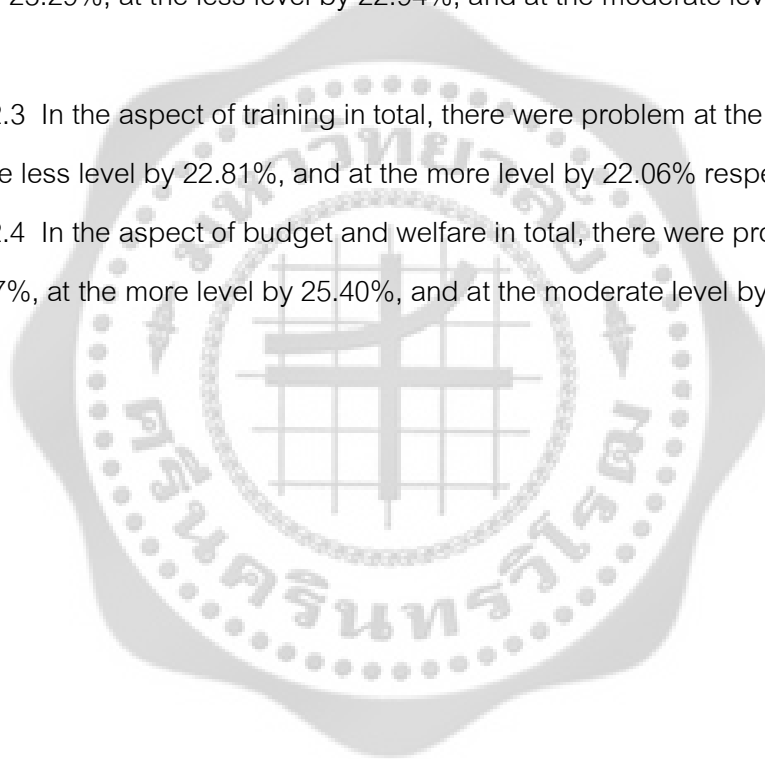
2. Problem of preparation of rugby foot ball teams in the opinion of athletes.

2.1 In the aspect of athletes selecting in total, there was problem at the least level by 31.84%, at the moderate level by 25.31%, and at the more level by 20.39% respectively.

2.2 In the aspect of places and equipment in total, there were problem at the more level by 23.29%, at the less level by 22.94%, and at the moderate level by 22.67% respectively.

2.3 In the aspect of training in total, there were problem at the moderate level by 24.78%, at the less level by 22.81%, and at the more level by 22.06% respectively.

2.4 In the aspect of budget and welfare in total, there were problem at the most level by 25.57%, at the more level by 25.40%, and at the moderate level by 23.20% respectively.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์เทเวศร์
พิริยะพจน์ท์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี
กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ รองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์
อ่อมเพ็ง กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ลำพอง ศรีรุ่ง อาจารย์ ดร. ไหวพจน์ จันทร์เสม
อาจารย์ ดร. พชรศักดิ์ ธีรประจันบาน ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัย อีกทั้งคณะอาจารย์ภาควิชาพลศึกษาทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้ ทักษะ
และประสบการณ์ แก่ผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

ขอขอบคุณผู้ฝึกสอน และนักกีฬารักบี้ฟุตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
แห่งประเทศไทยครั้งที่ 38 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และช่วยเป็นกลุ่มตัวอย่าง
จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ทั้งนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่คอยให้กำลังใจ รวมทั้งยังให้การสนับสนุนด้าน
ทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ถกศักดิ์ หังสาจล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การเตรียมทีมกีฬา.....	8
บทบาทและหน้าที่ผู้จัดการทีม.....	10
ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม.....	11
ความหมายของการฝึกซ้อม.....	11
ความสำคัญของการฝึกซ้อม.....	12
หลักวิทยาศาสตร์การฝึกซ้อม.....	13
หลักและวิธีฝึกสมรรถภาพโดยทั่วไป.....	13
การศึกษาวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม.....	14
เป้าหมายของการฝึกกีฬา.....	14
บทบาทและหน้าที่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา.....	15
บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน.....	15
ปรัชญาฝึกสอน (Philosophy of Coaching).....	17
ความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬา.....	17
พฤติกรรมของผู้ฝึกสอน.....	18
หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอน.....	19

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เทคนิคของผู้ฝึกสอน.....	21
องค์ประกอบของผู้ฝึกสอน.....	21
บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดี.....	23
บทบาทและหน้าที่ของนักกีฬา.....	24
แรงจูงใจในการเล่นกีฬา.....	24
การสร้างแรงจูงใจให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	26
เอกสารเกี่ยวกับรักบี้ฟุตบอล.....	26
ความหมายเกมกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	26
ความรู้เกี่ยวกับรักบี้ฟุตบอล.....	26
ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	30
ความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอลในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย..	30
คุณลักษณะและหลักการของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	32
งานวิจัยในประเทศ.....	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	43
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผล.....	71
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	73
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	74
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก.....	81
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	89
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	90

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล.....	43
2 จำนวนความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นนักกีฬาที่มีต่อปัญหา การเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา(N = 285).....	60
3 จำนวนความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นนักกีฬาที่มีต่อปัญหา การเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านสถานที่อุปกรณ์การฝึกซ้อม(N = 285).....	61
4 จำนวนความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นนักกีฬาที่มีต่อปัญหา การเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านการฝึกซ้อม(N = 285).....	62
5 จำนวนความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นนักกีฬาที่มีต่อปัญหา การเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ(N = 285).....	63

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
---------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การกีฬาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังจะเห็นได้ว่าทุกประเทศส่งเสริมและสนับสนุนให้มนุษย์ทุกคนได้เล่นกีฬา เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในทุกเพศทุกวัยให้มีความสมบูรณ์ทั้งสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม กล่าวคือ การกีฬาช่วยพัฒนาสติปัญญา โดยใช้กระบวนการวางแผนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล การคิดแก้ปัญหาต่างๆ อย่างสุขุมรอบคอบมากขึ้น ตลอดจนความถูกต้องและแม่นยำอีกด้วย สำหรับการพัฒนาด้านร่างกาย จะช่วยให้ร่างกายมีความแข็งแรงสมบูรณ์ มีความสง่างาม มีสุขภาพที่ดี และมีการเจริญเติบโตเป็นไปตามวัย ส่วนการพัฒนาทางด้านอารมณ์ ช่วยให้มีความอดทนอดกลั้น มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เป็นคนที่มีอารมณ์สดชื่นแจ่มใส ร่าเริง เบิกบานอยู่เสมอ การพัฒนาทางด้านสังคมจะช่วยให้รู้จักเคารพในกฎ กติกา และกฎหมายต่างๆ ของบ้านเมือง ความสามัคคีในหมู่คณะ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนการเสริมสัมพันธภาพที่ดีต่อสังคมอีกด้วย

การเตรียมทีมกีฬานั้นเป็นหัวใจสำคัญของการเตรียมทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและสมรรถภาพให้เกิดความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของนักกีฬาและมีความสามารถในการเล่นกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเตรียมทีมที่ดีจะประกอบไปด้วย สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนและโค้ช สุขภาพและสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ขวัญและกำลังใจ การบำรุงร่างกายในขณะที่ฝึกซ้อม รวมถึงการสนับสนุนจากผู้ปกครองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะส่งเสริมให้นักกีฬาที่มีความสมบูรณ์จนถึงขีดสุดและจะส่งผลให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้ สิ่งที่มีมักจะเกิดขึ้นบ่อยๆ ในการเตรียมทีมกีฬาส่วนใหญ่ได้แก่ ปัญหาในด้านปัจจัยอื่นๆ อาทิ ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ด้านนักกีฬา และผู้ฝึกสอน เป็นต้น กีฬารักบี้ฟุตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยในช่วงที่ผ่านมา มักจะพบปัญหาในเรื่อง ผู้ฝึกสอน นักกีฬาและงบประมาณสนับสนุนการเตรียมทีม อุปกรณ์การฝึกซ้อม สถานที่เก็บตัว และการอำนวยความสะดวกในด้านการเบิกเบี้ยเลี้ยง ด้านยานพาหนะ และอื่นๆ

การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้เริ่มขึ้นครั้งแรกระหว่างวันที่ 18 – 25 พฤศจิกายน 2513 เป็นต้นมา ซึ่งสถาบันศึกษาภาครัฐบาลได้ผลัดเปลี่ยนกันเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ในระยะนั้นจะมีเฉพาะสถาบันภาครัฐบาลเข้าร่วมการแข่งขัน จนกระทั่งปี 2528 จึงได้ขยายให้กว้างขวางขึ้น โดยเปิดโอกาสให้สถาบันภาคเอกชนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่ง

นับได้ว่าเป็นการส่งเสริมการกีฬาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาให้กว้างขวางและครอบคลุม
สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศอย่างแท้จริง

กีฬารักบี้ฟุตบอลในปัจจุบันกำลังขยายและได้รับความสนใจมากขึ้นทุกปี โดยสังเกตได้จากผู้
เข้าชมการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น จำนวนทีมจากสถาบันต่างๆ เพิ่มขึ้น ทั้งในปัจจุบันนี้มาตรฐานการเล่น
ของทีมไทยไม่เป็นรองทีมต่างชาติเลย อาจะตกเป็นรองทีมต่างชาติก็แค่เฉพาะรูปร่างบ้างเท่านั้น และ
ที่สำคัญสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้พยายามแก้ไขกติกาและวิธีการแข่งขันให้เหมาะสมและ
ยุติธรรมเพื่อให้เกมการเล่นมีรสชาติมากขึ้น เพราะในปัจจุบันมีทีมเพิ่มมากขึ้นทุกปี และกีฬารักบี้
ฟุตบอลยังเป็นกีฬาหลักชนิดหนึ่งที่บรรจุเข้าในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยทุกครั้งมา
จนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 38 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
ไม่ว่าจะเป็นสถาบันของรัฐหรือเอกชน ต่างก็มุ่งเตรียมทีมให้พร้อมทุกด้านก่อนการแข่งขันทุกครั้ง เพราะ
กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาประเภททีมที่ใช้งบประมาณมาก เมื่อเปรียบเทียบกับกีฬาอื่นหลายชนิด ถ้าทีม
รักบี้ฟุตบอลของสถาบันนั้นๆ ได้มีการเตรียมทีมมาอย่างดี จากอดีตจนถึงปัจจุบันการเตรียมทีมกีฬา
รักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยมักจะประสบปัญหากันอยู่
ตลอดเวลา

ดังนั้น การเตรียมทีมกีฬาต้องมีหลักในการเตรียมทีม เพื่อให้เกิดความพร้อมในการเข้าร่วม
การแข่งขันในรายการต่างๆ ดัง เชษฐา เจียรนัย (2530: 75-86) ได้กล่าวถึงหลักการเตรียมทีมไว้ดังนี้

1. กำหนดปรัชญาการบริหารทีม
2. สไตล์การเล่นของทีมฤดูกาลต่อไป
3. จัดทำโค้ชซิงคลินิก (Coaching Clinic)
4. จัดรูปแบบบริหารคณะผู้ฝึกสอน
5. พิจารณาสั่งอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม
6. จัดเตรียมเรื่องสถานที่ห้องประชุม
7. จัดเตรียมแพทย์และการรักษาพยาบาล
8. จัดเตรียมเอกสารบันทึกข้อมูลต่างๆ
9. ประสานงานกับผู้ปกครองของผู้เล่น
10. จัดหาผู้ช่วยงานทั่วไป
11. รายงานจัดเตรียมแผนการดำเนินงานในฤดูกาลต่อไป
12. เตรียมหาผู้เล่นใหม่มาเสริมทีม
13. จัดทำสมุดคู่มือสำหรับนักกีฬา ผู้เกี่ยวข้อง การนำทีมไปฝึกซ้อมกับทีมอื่นๆ
14. การนำทีมไปฝึกซ้อมกับทีมอื่นๆ

ในฐานะที่ผู้วิจัยเคยเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอล ต้องการที่จะทราบสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของแต่ละสถาบันที่เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เพื่อที่จะนำข้อมูลมาศึกษาหาวิธีการเตรียมทีม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ทราบถึงสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล อันจะเป็นประโยชน์ในการนำเสนอข้อมูลให้ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ หรือผู้บริหารสถาบันการศึกษาต่างๆ ได้ทราบและหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งต่อไปให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบสภาพและปัญหาต่างๆ ในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

ความสำคัญของการของการวิจัย

ทำให้ทราบสภาพและปัญหาต่างๆ ในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และปรับปรุงแก้ไขการเตรียมทีมนักกีฬารักบี้ฟุตบอลของสถาบันต่างๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพยิ่งขึ้น และเพื่อประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาต่างๆ รวมทั้งผู้ที่สนใจต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน ที่ส่งทีมรักบี้ฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 จำนวน 19 ทีม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ฝึกสอนจำนวน 19 คน ที่ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ฝึกสอนทั้งหมด 19 คน เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ และเป็นนักกีฬาจำนวน 285 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified

Random Sampling) จากจำนวนทีมนักกีฬาฟุตบอลล 19 ทีม สุ่มมาทีละ 15 คน เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามการวิจัย รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 304 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ สถานภาพจำแนกเป็น

- 1.1 ผู้ฝึกสอน
- 1.2 นักกีฬาฟุตบอลล

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพ** หมายถึง สภาพที่เป็นจริงที่ประสบพบเห็นอยู่เป็นประจำเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
2. **ปัญหา** หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรค ขัดขวาง หรือข้อขัดข้องต่างๆ ที่มีต่อการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลล
3. **การเตรียมทีม** หมายถึง การเตรียมความพร้อมของนักกีฬาภายในทีม รวมถึงการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานของนักกีฬาในการเตรียมทีม
4. **กีฬาฟุตบอลล** หมายถึง กีฬาที่ทรงคุณค่า สร้างการทำงานเป็นทีมความเข้าใจซึ่งกันและกัน ความร่วมมือช่วยเหลือกัน ปลูกฝังความทรหดอดทน และสร้างจิตวิญญาณวิญญานของความ เป็นนักกีฬาโดยสมบูรณ์ หนึ่งทีมประกอบด้วยผู้เล่น 15 คน หรือ 7 คน เล่นกันอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม ภายใต้กติกาที่กำหนดและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา โดยมีผู้เล่นที่อยู่ในสนามจะต้องไม่ล้ำหน้าและสามารถเล่นได้โดยการถือลูกวิ่ง ส่งลูกไปข้างหลังเตะลูก จับคู่ต่อสู้ แย่งลูก เก็บลูก ทำสกอร์ รัก มอด แกว่ม และนำลูกไปวางหรือกดในเขตประตูฝ่ายตรงข้าม เพื่อทำคะแนนให้ได้มากที่สุด ทีมที่ทำคะแนนได้มากกว่าจะเป็นทีมชนะ การแข่งขันแบ่งเป็น 2 ครั้ง แต่ละครั้งไม่เกิน 40 นาที
5. **กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 38** หมายถึง การแข่งขันกีฬาฟุตบอลลของสถาบันการศึกษาที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 รวมจำนวนทั้งหมด 19 สถาบัน ได้แก่

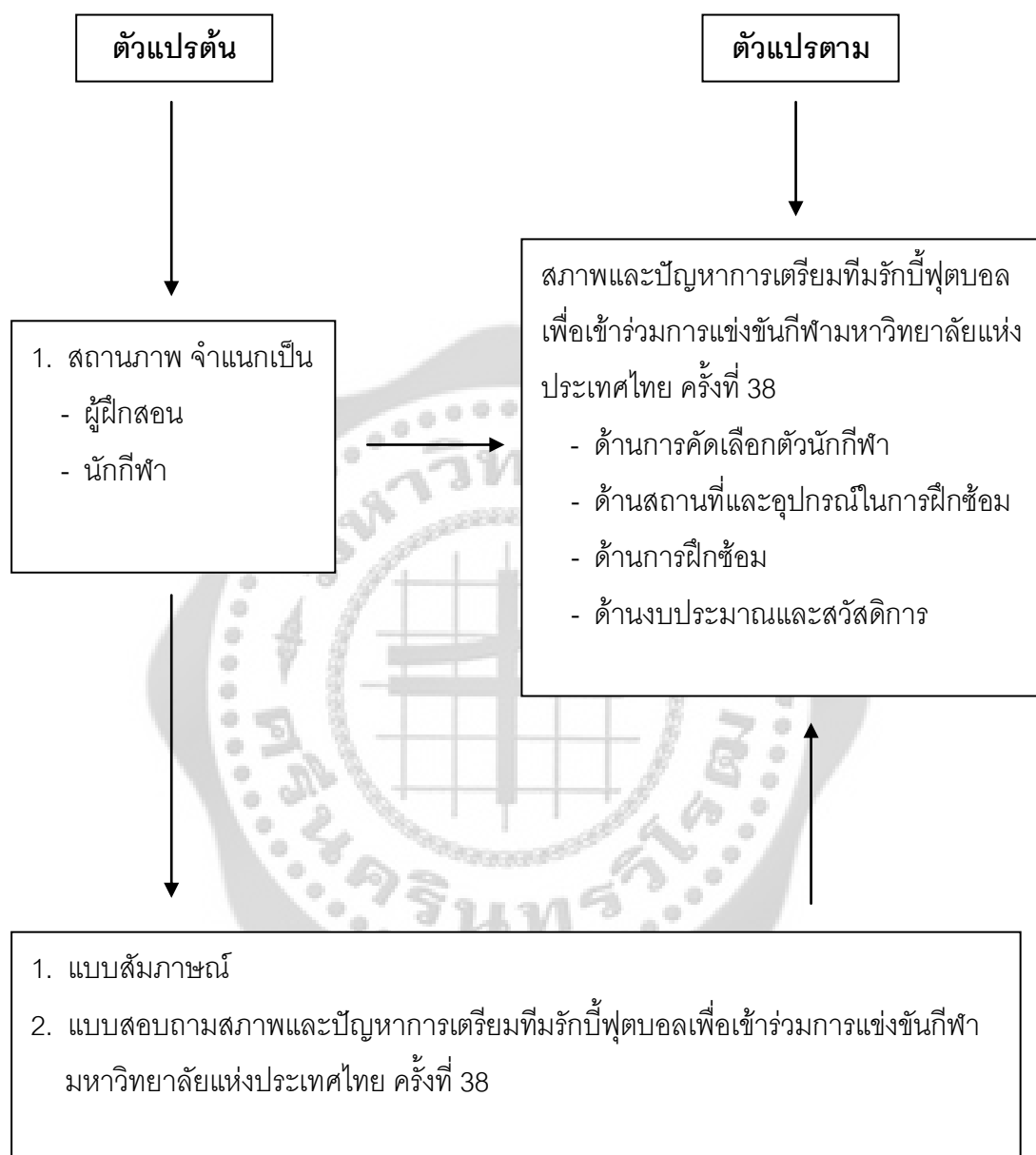
1. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

5. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
6. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
7. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8. มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
9. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
10. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครเหนือ
11. มหาวิทยาลัยธนบุรี
12. มหาวิทยาลัยบูรพา
13. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
14. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
15. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
16. มหาวิทยาลัยศิลปากร
17. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
18. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
19. สถาบันการพลศึกษา

6. **ผู้ฝึกสอน** หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ฝึกสอนควบคุมนักกีฬาและวางแผนการซ้อม วางแผนการแข่งขันของทีม รวมถึงการแก้ปัญหาการฝึกซ้อม วิธีการเล่นที่ตนรับผิดชอบ ทั้งในการซ้อม และแข่งขัน

7. **นักกีฬา** หมายถึง นักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มีสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันตามเงื่อนไขที่ วางไว้ทุกประการ ตามระเบียบการแข่งขันที่ฝ่ายจัดการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ได้กำหนดไว้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในครั้งนี้ ทั้งในต่างประเทศและภายในประเทศ
พอสรุปได้ดังนี้

1. การเตรียมทีมกีฬา
2. บทบาทและหน้าที่ผู้จัดการทีม
3. ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม
 - 3.1 ความหมายของการฝึกซ้อม
 - 3.2 ความสำคัญของการฝึกซ้อม
 - 3.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬา
 - 3.4 หลักวิทยาศาสตร์ของการฝึกซ้อม
 - 3.5 หลักและวิธีฝึกสมรรถภาพโดยทั่วไป
 - 3.6 การศึกษาวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม
 - 3.7 เป้าหมายของการฝึกซ้อม
4. บทบาทและหน้าที่ผู้ฝึกสอน
 - 4.1 บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน
 - 4.2 ปรัชญาฝึกสอน (Philosophy of Coaching)
 - 4.3 ความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬา
 - 4.4 พฤติกรรมผู้ฝึกสอน
 - 4.5 หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอน
 - 4.6 เทคนิคของผู้ฝึกสอน
 - 4.7 องค์ประกอบของผู้ฝึกสอน
 - 4.8 บุคลิกลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดี
5. บทบาทและหน้าที่นักกีฬา
 - 5.1 บทบาทและหน้าที่นักกีฬา
 - 5.2 แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
 - 5.3 การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

6. กีฬารักบี้ฟุตบอล
 - 6.1 ความหมายเกมกีฬารักบี้ฟุตบอล
 - 6.2 ความรู้เกี่ยวกับรักบี้ฟุตบอล
 - 6.3 ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล
 - 6.4 ความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอลในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
 - 6.5 คุณลักษณะและหลักการของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยในประเทศ

การเตรียมทีมกีฬา

เกษม นครเขต (2521: 70-71) กล่าวว่า ในการเตรียมทีมกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันนั้น มิใช่สิ่งที่ยากเย็นอะไรหากสักแต่จะทำเพื่อเข้าแข่งขันให้ผ่านๆ หน้าที่ไปเท่านั้น แต่การเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูง เพื่อเข้าแข่งขันนั้นมีสิ่งง่าย ซึ่งในการเล่นกีฬาเพื่อแข่งขันนั้นต้องการความสามารถของตัวนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ ความสามารถที่กล่าวถึงนี้ แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. ความสามารถทางด้านเทคนิค ได้แก่ ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาชนิดนั้นๆ ซึ่งนักกีฬาจะต้องทำการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเป็นพิเศษ เทคนิคในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ จะถูกคิดค้นขึ้นโดยผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายฝ่าย เช่น ตัวนักกีฬาเอง ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันมานาน หรือจากผู้ฝึกสอน เป็นต้น เพื่อคิดค้นเทคนิคใหม่ๆ ที่จะทำให้ตนเองหรือนักกีฬาของตนเองสามารถกระทำการแข่งขันอย่างได้เปรียบคู่ต่อสู้ ก็จะทำมาทดลองปฏิบัติจนเห็นว่าทำได้เป็นอย่างดีก็จะนำไปใช้ในขณะทำการแข่งขัน

2. สมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความสามารถของร่างกายในด้านต่างๆ เป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นกีฬาแต่ละประเภท ได้แก่ ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความอดทนของกล้ามเนื้อ การทำงานประสานสัมพันธ์กันของประสาทและกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ความอ่อนตัว เป็นต้น ซึ่งนักกีฬาที่จะลงแข่งขันจำเป็นต้องฝึกซ้อมเป็นพิเศษนอกเหนือจากการฝึกทางด้านเทคนิค

มงคล แฝงสาเคน (2531: 212) ได้กล่าวว่า การเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น ต้องมีการเตรียมทีมดังนี้

1. การจัดหางบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา
2. การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา
3. การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุเปลืองต่างๆ ทางภารกิจกีฬา เช่น อุปกรณ์ ตู้เก็บของและสิ่งอื่นๆ
4. การดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม เทคนิคต่างๆ
5. การสร้างสมรรถภาพทางกีฬา ได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่าง
6. การวางแผนการป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา เช่น การให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการบาดเจ็บทางภารกิจกีฬา การเตรียมอุปกรณ์การเตรียมอุปกรณ์ เครื่องป้องกันการบาดเจ็บทางภารกิจกีฬา
7. การสร้างสมรรถภาพทางกาย และบำรุงรักษาสภาพจิตใจของนักกีฬา ตลอดจนการให้อาหาร การพักผ่อน และอื่นๆ
8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย
9. การตรวจค้นหาความบกพร่องทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการบำบัดทางการแพทย์
10. การศึกษากฎ กติกาการแข่งขัน การเตรียมทีมให้สอดคล้องกับกฎ กติกาของการแข่งขัน
11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุกๆ ด้าน
12. การแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้นักกีฬาในทุกๆ ด้าน
13. การศึกษาขั้นเชิง การสวดมนต์
14. การขนส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน
15. การศึกษาสภาวะต่างๆ ของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่างๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน

ชัยชนะ เหมหอมเงิน (2553: 8) กล่าวว่า การเตรียมทีมนักกีฬา จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา นอกจากนี้ องค์การต่างๆ ที่ให้การสนับสนุนก็เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้การเตรียมทีมกีฬานั้นๆ ประสบผลสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดเพราะการเตรียมทีมมิได้กระทำเพื่อไปแข่งขันแต่วัตถุประสงค์หลักเพื่อชนะการแข่งขัน จึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานสูงในการเตรียมทีมเสมอ

สรุปการเตรียมทีมนักกีฬา เป็นกระบวนการที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาประเภทนั้นๆ ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อให้ทีมกีฬาของตนมีสภาพความพร้อมที่สมบูรณ์ สามารถเข้าร่วมการแข่งขันตามวันและเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความเป็นจริงสูงสุด

บทบาทและหน้าที่ผู้จัดการทีม

ในการวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมของนักกีฬาแต่ละประเภทนั้นจะแตกต่างกันออกไป ตลอดจนระยะเวลาในการเตรียมทีมนักกีฬา และการเตรียมทีมเป็นอิสระของแต่ละทีมที่จะกำหนดไว้ ทั้งนี้ เพราะขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหาร หรือผู้จัดการทีมที่ให้การสนับสนุน ซึ่งมีส่วนช่วยในการผลักดันอันจะส่งผลกระทบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬาให้ดีขึ้นหรือเลวลงได้เหมือนกัน ซึ่ง ชาติชาย อิศรัมย์ (2525: 129) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ผู้จัดการทีมไว้ดังนี้ ผู้จัดการทีม (Team Manager) เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในทีม ทำหน้าที่บริหารทีม อำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในทีม ทำหน้าที่ตัดสินใจปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีม รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในทีม หากมีกรณีที่ต้องทักท้วงการตัดสินใจของคณะกรรมการผู้ตัดสินก็เป็นหน้าที่ของผู้จัดการทีม นอกจากนั้นผู้จัดการทีมยังเป็นสื่อกลางประสานงานกับทุกๆ คนภายในและภายนอกทีม และ มงคล แฝงสาเคน (2531: 205) ได้ให้ความหมายและหน้าที่ของผู้จัดการทีมไว้ว่า ผู้จัดการทีมเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในทีมกีฬาทุกชนิด เพราะผู้จัดการทีมเป็นผู้บริหาร และเป็นผู้วางแผนนโยบายหลักในการสนับสนุน โดยมีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณานโยบายของทีมร่วมกับคณะกรรมการกีฬานั้นๆ เพื่อเป็นนโยบายในการทำงานให้ทีมกีฬามีสมรรถภาพสูง
2. ร่วมมือกับผู้รับผิดชอบอื่นๆ วางแผนดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่วางไว้
3. การจัดการเกี่ยวกับเรื่องการเงินของทีม
4. การจัดการเกี่ยวกับเรื่องจัดการ ปรับปรุง และดูแลวัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกทางการกีฬา
5. จัดการเกี่ยวกับเรื่องขนส่งนักกีฬา
6. อำนวยความสะดวกสบายต่างๆ ให้กับนักกีฬาและผู้รับผิดชอบอื่นๆ
7. ดำเนินงานที่เกี่ยวกับการพิจารณาหาตัวนักกีฬาร่วมกับผู้รับผิดชอบคนอื่นๆ
8. ติดต่อประสานงานทางธุรกิจต่างๆ
9. ส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีม

ชัยชนะ เหมหอมเงิน (2553: 9) กล่าวว่า ผู้จัดการทีมเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดในทีม เพราะเป็นผู้บริหารที่ต้องให้การบริการอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในทีม ให้ทีมสามารถดำเนินการ

ฝึกซ้อมและแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้จัดการทีมจึงเปรียบเสมือนแม่บ้านและพ่อบ้านไปพร้อมๆ กัน

สรุปได้ว่า ผู้จัดการทีมเป็นหัวใจหลักสำคัญของทีมในการที่จะบริหารจัดการ อำนวยความสะดวกต่างๆ ให้กับทีม ทั้งการจัดหาอุปกรณ์ สถานที่ฝึกซ้อม วันและเวลาในการฝึกซ้อมได้อย่างเพียงพอตามความต้องการของผู้ฝึกสอนและตามความเหมาะสมกับสภาพนักกีฬา

ความหมายและความสำคัญในการฝึกซ้อม

ความหมายของการฝึกซ้อม

จากการค้นคว้าทฤษฎีและหลักการของการฝึกซ้อมจากตำรานักวิชาการต่างๆ ได้ให้ความหมายการฝึกซ้อมไว้ดังนี้

เจริญ กระบวนรัตน์ (2532: 5) ได้ให้ความหมายของการฝึกซ้อมไว้ว่า การฝึกซ้อม หมายถึง การพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถในการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถกระทำได้ด้วยการเร่งเข้ากระตุ้นให้ระบบการทำงานอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายต้องการทำงานมากขึ้นมากกว่าปกติ ในทำนองเดียวกันการเพิ่มระดับความสามารถให้สูงสุดให้นักกีฬากระทำได้ด้วยการปรับเปลี่ยนปริมาณความหนักในการฝึกซ้อมให้สอดคล้องได้จังหวะเหมาะสมและต่อเนื่องกันหลายวิธี เพื่อให้เกิดประโยชน์และความสามารถสูงสุดแก่นักกีฬา นอกจากนี้ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกให้เข้าใจแน่ชัด ก่อนที่จะเริ่มลงมือทำการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องจริงจัง ทั้งนี้เพราะการฝึกซ้อมจะมีผลต่อเนื่องโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของอวัยวะภายในร่างกาย

ศุภยวิทย์ ศาสตรการกีฬา (2534: 9) การฝึกซ้อม หมายถึง การให้ส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ใช้เล่นกีฬาได้ทำงานมากกว่าในภาวะปกติอย่างเป็นระเบียบ และเพิ่มขึ้นอย่างเป็นลำดับ เป็นผลให้ร่างกายส่วนนั้น ๆ และอวัยวะที่เกี่ยวข้องเปลี่ยนแปลงทั้งรูปร่าง และการทำงานจะเหมาะสมกับความต้องการของนักกีฬาที่ฝึก

มงคลชัย ช่างต่อ (2537: 8) การฝึกซ้อม หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายด้วยวิธีต่าง ๆ อย่างมีระบบเป็นขั้นตอนเพื่อที่จะพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นตามความต้องการหรือจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ อันเป็นผลดีต่อการเล่นกีฬาและเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันสูงสุดด้วย

ชัยชนะ เหมหอมเงิน (2553: 10) การฝึกซ้อม คือ การปฏิบัติกิจกรรมทักษะเกี่ยวกับการออกกำลังกายหรือทักษะอื่นๆ ให้ร่างกายเกิดการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องตามทักษะนั้นซ้ำๆ กันอย่างเป็นขั้นตอน

สม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกาย ให้เกิดการพัฒนากล้ามเนื้อและอวัยวะต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

สรุปได้ว่า การฝึกซ้อมเป็นการปฏิบัติต่อร่างกายให้มีความพร้อม เหมาะสมกับสภาวะที่ต้องเผชิญ ในด้านการกีฬา การฝึกซ้อมจึงเป็นกระบวนการจัดให้ร่างกายได้มีประสบการณ์ในกีฬาประเภทนั้นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญให้มากที่สุด ร่างกายและจิตใจมีปฏิกิริยาตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว จนเกือบเป็นสัญชาตญาณ

ความสำคัญของการฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกประเภทเพราะการฝึกซ้อมที่ได้กระทำจนบรรลุเป้าหมายแล้วจะทำให้บุคคลที่ได้รับการซ้อมเกิดความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจก่อนที่จะลงมือทำการแข่งขันนอกจากการฝึกซ้อมจะมีผลต่อร่างกายหรือสมรรถภาพโดยตรงแล้วยังมีผลต่อด้านอื่น ๆ อีก ดังที่ สุเมธ พรหมอินทร์ (2531: 5) ได้กล่าวถึงผลของการฝึกซ้อมที่มีต่อด้านอื่น ๆ อีก คือ

1. ด้านจิตใจ การฝึกซ้อมกีฬาเสมือนหนึ่งการจำลองการแข่งขัน เพื่อให้ผู้ได้รับการฝึกซ้อมเกิดความเชื่อมั่น ความศรัทธาในความสามารถของตนอย่างมีเหตุผล ทำให้จิตใจมั่นคงไม่หวั่นไหว ตระหนักตกใจ เมื่อเวลาทำการแข่งขันจริง
2. ด้านสังคม การฝึกซ้อมจะทำให้ นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่นเพื่อหล่อหลอมความแตกต่างของแต่ละคนให้เป็นเสมือนบุคคลเดียวกัน เพื่อเป้าหมายแห่งชัยชนะร่วมกัน
3. ด้านอารมณ์ในการฝึกซ้อม ฝึกให้ผู้เล่นรู้จักให้อภัย ควบคุมอารมณ์ มีการยับยั้งชั่งใจมีอารมณ์ดี
4. ด้านสติปัญญา การฝึกซ้อมจะทำให้ผู้เล่นได้ใช้สมองหรือสติปัญญาในการเรียนรู้ทักษะ เทคนิค และกลวิธีการเล่น สามารถที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และนำทักษะที่ฝึกมาใช้อย่างเหมาะสม

กรวิ บุญชัย (2540: 116) ได้กล่าวไว้ว่า การแข่งขันกีฬาเพื่อความบันเทิง นักกีฬาจะต้องมีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์ เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติทักษะทางกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ นิติยา เกิดจันทิก (2539: 1) ที่กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้นักกีฬามีทักษะมีประสิทธิภาพและมีสมรรถภาพทางกายที่ดีคือการฝึกซ้อมที่ดี

สรุปความสำคัญของการฝึกซ้อม ในการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท การฝึกซ้อมของนักกีฬาเป็นประเด็นหลักสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักกีฬามีประสบการณ์ คลายความวิตกกังวล ลดความเครียดได้ในระหว่างการแข่งขัน นอกจากนี้การฝึกซ้อมด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามรูปแบบเป็นประจำจะส่งผลให้นักกีฬาสามารถเพิ่มสมรรถภาพทางด้านกีฬานั้นๆ สูงขึ้น

หลักวิทยาศาสตร์ของการฝึกซ้อม

สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ (2536: 16) กล่าวว่า ความก้าวหน้าทางการกีฬาและสมรรถภาพของนักกีฬาเป็นผลจากการใช้หลักการทางสรีรวิทยา และวิธีการฝึกซ้อมสมัยใหม่ คำว่า การฝึกซ้อม (Training) หมายถึง การนำเอาวิธีการต่าง ๆ ที่มีคุณค่ามีประโยชน์มาใช้ในการกระตุ้น ร่างกายในขนาดที่พอเหมาะ ทำให้ร่างกายเกิดการปรับตัว โดยมีการปรับตัวให้เข้ากับภาวะแวดล้อม การเพิ่มสมรรถภาพของร่างกายขึ้นอยู่กับความแข็งแรง ความนานและจำนวนครั้งของการกระตุ้น หากกระตุ้นเบาเกินไป สั่นเกินไป และน้อยเกินไป ก็จะไม่เกิดการพัฒนา แต่การกระตุ้นหนักเกินไปก็อาจจะทำให้อวัยวะเสื่อมได้

จากความรู้ทางสรีรวิทยา ทำให้รู้ว่าการเพิ่มความหนักของงานอย่างมีระบบจะทำให้อวัยวะต่าง ๆ ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น นักสรีรวิทยาได้กำหนดหลักการเบื้องต้นของการ ฝึกซ้อม กีฬาไว้ ดังนี้คือ

1. หลักการทำซ้ำ ๆ สม่ำเสมอ
2. หลักการค่อยเพิ่มความหนักขึ้น
3. หลักการค่อยเพิ่มความยากขึ้น

การฝึกซ้อมกีฬาที่มีผลต่อร่างกาย ดังนี้คือ

1. มีผลต่อความสามารถและสมรรถภาพของระบบไหลเวียนเลือด
2. มีผลต่อความสามารถและสมรรถภาพของกล้ามเนื้อ
3. มีผลต่อสมรรถภาพของการเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กันระหว่างกล้ามเนื้อและประสาท

การที่จะส่งเสริมองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นนั้น ทำให้รู้ว่าต้องมีการฝึกซ้อมด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การฝึกซ้อมระบบไหลเวียนเลือด
2. การฝึกซ้อมระบบกล้ามเนื้อ
3. การฝึกซ้อมทางเทคนิค

การฝึกซ้อมทั้งสามด้านให้ได้สัดส่วนกันจะเป็นการส่งเสริมสมรรถภาพโดยทั่วไป ส่วนสมรรถภาพพิเศษนั้นต้องเสริมสร้างต่อจากสมรรถภาพโดยทั่วไป โดยใช้การฝึกแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดและประเภทของกีฬา

หลักและวิธีฝึกสมรรถภาพโดยทั่วไป

ในการเล่นกีฬาทุกประเภทที่ใช้การทำงานแบบติดต่อกัน ร่างกายจำเป็นต้องมีสมรรถภาพ

ขั้นพื้นฐาน ซึ่งแบ่งเป็นลักษณะกว้าง ๆ 4 ลักษณะ คือ แรงแกล้ามเนื้อ ความเร็ว ความอดทนของกล้ามเนื้อ และความอดทนทั่วไปแบบใช้ออกซิเจน

1. แรงแกล้ามเนื้อ หมายถึง การที่สามารถเอาชนะแรงต้าน หรือสามารถต้านทานต่อแรงกระทำได้ ความสามารถนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนเส้นใยกล้ามเนื้อ ขนาดความหนาของเส้นใยกล้ามเนื้อ หรือพื้นที่หน้าตัดของเส้นใยกล้ามเนื้อ และแรงกระตุ้นของประสาทสั่งงาน
2. ความเร็ว หมายถึง การที่สามารถเอาชนะแรงต้านด้วยความเร็ว ความเร็วขึ้นอยู่กับพลังกล้ามเนื้อ ความแรงของการกระตุ้นของประสาทที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว และความเร็วในการถ่ายกระแสประสาทสู่กล้ามเนื้อ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับชนิดของเส้นใยกล้ามเนื้ออีกด้วย เส้นใยกล้ามเนื้อแบ่งเป็น 2 ชนิด ชนิดหนึ่งทำงานหดตัวได้เร็ว แต่ล้าเร็ว (Fast Twitch Fiber) อีกอย่างหนึ่งทำงานช้ากว่า แต่ทำได้นาน (Slow Twitch Fiber)
3. ความอดทนของกล้ามเนื้อ หรือความอดทนแบบไม่ใช้ออกซิเจน เป็นความสามารถในการทำกรดที่เกิดจากการสลายตัวของสารอาหารในร่างกาย โดยใช้ด่างล้ารองในเลือดทำให้เป็นกลาง
4. ความอดทนทั่วไปแบบใช้ออกซิเจนเกี่ยวข้องกับสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด และการเพิ่มปริมาณการไหลเวียนเลือดในหลอดเลือดฝอย ซึ่งจะช่วยในการทำงานของกล้ามเนื้อ และสมรรถภาพการไหลเวียนเลือดดีขึ้น (สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. 2536: 17)

การศึกษาวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม

ในการฝึกซ้อมทางกีฬาต้องกำหนดเสียก่อนว่ากีฬาแต่ละประเภทต้องการสมรรถภาพทางด้านใดบ้าง แล้วจึงหาวิธีที่จะพัฒนาคุณลักษณะเหล่านั้นให้ดีขึ้น หมายความว่า การฝึกซ้อมทุกอย่างต้องศึกษาหรือทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ให้กระจ่างเสียก่อน เมื่อรู้ว่าการอะไรแล้วจึงจะสามารถใช้มาตรการที่จะไปสู่จุดหมายนั้นได้

ในการฝึกซ้อมร่างกายจะได้รับการกระตุ้นตามขนาดของงาน และจะมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อการกระตุ้นมีแรงขนาดพอเหมาะตามหลักทางสรีรวิทยาด้วยการปรับตัวตามขนาดของการกระตุ้นขึ้น ครูผู้ฝึกกีฬาทั้งหลายมักอาศัยหลักการฝึกร่างกายจากการทำหน้าที่ทำงานออกกำลังกาย ทำให้ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เหมาะกับการทำหน้าที่ในโอกาสต่อไป (สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. 2536: 18)

เป้าหมายของการฝึกกีฬา

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (254: 83) กล่าวว่า ในการฝึกสอนนักกีฬา ผู้ฝึกสอนควรมีเป้าหมายในการฝึกเพื่อจะสามารถฝึกสอนนักกีฬาได้ตามเป้าหมายนั้นๆ และประสบความสำเร็จ

เป้าหมายของการกีฬาแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ฟีกเพื่อชัยชนะ เป้าหมายในการฝึกประเภทนี้ผู้ที่ชัยชนะอย่างเดียว ทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬาก็จะต้องเสียสละ อดทน และฝึกซ้อมอย่างจริงจัง ผู้ฝึกสอนที่มีเป้าหมายประเภทนี้จะมองเห็นความสำคัญของการชัยชนะมากกว่าการพัฒนาความสามารถเฉพาะตัวของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะทุ่มเทการฝึกซ้อมโดยไม่สนใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว
2. ฟีกเพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬา เป้าหมายในการฝึกประเภทนี้ ผู้ฝึกสอนมุ่งหวังเพื่อจะพัฒนาความสามารถของนักกีฬา ทั้งทางด้านทักษะ สมรรถภาพทางกาย และสมรรถภาพทางจิตใจ นอกจากนั้นแล้วผู้ฝึกสอนควรพัฒนาให้นักกีฬามีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยฝึกให้นักกีฬามีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ รู้จักตัวของตัวเอง

บทบาทและหน้าที่ผู้ฝึกสอนกีฬา

บทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่มีอำนาจเต็มในการควบคุมดำเนินการเกี่ยวกับการสอนและการฝึกซ้อม ทั้งในระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขันสำหรับแนวความคิดของผู้ฝึกสอนกีฬาแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกัน เพราะสาเหตุหลายประการ เช่นการศึกษา พื้นฐานของครอบครัว สภาพแวดล้อมและที่สำคัญวิธีในการสอน ปัจจัยเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ฝึกสอน ดังนั้น จึงมีผู้ให้ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ดังนี้

สืบสาย บุญวิระบุตร (2539: 192-194) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน (Coach) ไว้ดังนี้ บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน มีหลากหลายตามระดับของการเรียนรู้ ความสามารถ เพศ วัย และจุดมุ่งหมายในการฝึกกีฬา ความต้องการของนักกีฬา และแม้แต่บุคลิกภาพนักกีฬาหรือแม้แต่บุคลิกภาพผู้ฝึกสอน ย่อมทำให้บทบาทและพฤติกรรมผู้ฝึกสอน แตกต่างกันไป บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน จึงไม่ใช่บทบาทใดบทบาทหนึ่งเพียงอย่างเดียวหากต้องมีหลายบทบาทเพื่อการพัฒนาทั้งนักกีฬาและความสามารถนักกีฬาไปพร้อมกัน ดังนั้นบทบาทผู้ฝึกสอนจึงควรเป็นหลายอย่างดังนี้

1. ผู้ฝึกสอน เป็นแม่แบบ (As a Role Model) ผู้ฝึกสอน เป็นผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อนักกีฬา โค้ชจะถ่ายทอดจัดปรับและส่งผ่านปรัชญา ค่านิยม ทักษะ ทักษะ การรับรู้ตนเองทั้งต่อการแข่งขันกีฬาและการกีฬาโดยรวมตลอดจนการดำเนินชีวิตของการกีฬา
2. ผู้ฝึกสอน เป็นแรงจูงใจ (As a Motivator) ผู้ฝึกสอน ควรมีบทบาทเป็นแรงจูงใจเพื่อให้นักกีฬามุ่งมั่นในการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาทักษะ และความสามารถในการเล่นกีฬา บทบาทเป็นแรงจูงใจของโค้ชจึงมีความจำเป็นและความสำคัญต่อนักกีฬาอย่างยิ่ง

3. ผู้ฝึกสอน เป็นแหล่งเรียนรู้ (As a Resource Person) ซึ่งแน่นอนที่สุด ผู้ฝึกสอน ต้อง ใฝ่หาความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถนักกีฬา ที่สำคัญที่สุด คือ ความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬานั้น ๆ ทั้งด้านสมรรถภาพ กลวิธี (Technique) กลยุทธ์ (Tactic) และการวิเคราะห์ความสามารถนักกีฬาเพื่อการปรับปรุง แก้ไขให้ได้ผลดีมี ประสิทธิภาพปลอดภัยในเวลาสั้น

4. ผู้ฝึกสอน ที่รู้บทบาทหน้าที่ (Roles and Rights) ผู้ฝึกสอน ที่ดีควรมีการศึกษาหรือมี ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการแข่งขันกีฬาของนักกีฬา เพื่อจะให้ทราบและกำหนดบทบาทของตนได้ ถูกต้อง

5. ผู้ฝึกสอน ที่เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) บทบาท สุดท้ายที่ไม่ลดความสำคัญเลย คือ ความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านแรงจูงใจ ความ พยายาม อารมณ์ ความสามารถในการเรียนรู้ ความฉลาด และความคิด ตลอดจนทักษะ สมรรถภาพ ร่างกายและสมรรถภาพจิต ซึ่งมีผลต่อการเล่นกีฬาทั้งสิ้น

การที่จะเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีและมีความสามารถนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ในการฝึกสอนแก่นักเทนนิส แต่ละคนที่แตกต่างกันเพื่อสามารถที่จะพัฒนานักเทนนิสนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมาก ที่สุด และที่สำคัญที่สุดคือ ความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงของผู้ฝึกสอน รับรู้บทบาทและหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนสร้างให้นักกีฬารู้ บทบาท หน้าที่ และความมุ่งมั่น เพื่อจุดมุ่งหมายในการสร้างคนให้เป็นคน ดี ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ๆ ดังนี้

สุพิตร สมานิต (2534: 10-10) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน ไว้ดังนี้

1. ต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงานที่ตนทำ
2. สามารถหาวิธีที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยเป็นวิธีการที่สะดวกประหยัดและมี ประสิทธิภาพที่สูงที่สุดที่สำคัญคือ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น แต่กลับเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอีก ด้วย
3. สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ แข่งขัน
4. ต้องอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ ให้กับนักกีฬาและทีม
5. ทำงานอย่างมีระบบตามขั้นตอน โดยมีแผนการดำเนินงานไว้ล่วงหน้า มีการพัฒนา ระบบการทำงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา
6. มีความมั่นคงทางอารมณ์ไม่หวั่นไหวง่าย มีเหตุมีผลและมีความเป็นธรรมกับนักกีฬา ทุกคน โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

7. เป็นคนกลางที่จะประสานความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยเฉพาะในหมู่นักกีฬาหรือทีมกีฬา

8. ต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ โดยการศึกษาค้นคว้าทดลองวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาถ่ายทอดให้กับนักกีฬาของตนเองให้พัฒนาทักษะให้ดียิ่งขึ้น

ปรัชญาฝึกสอน (Philosophy of Coaching)

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 83) กล่าวว่า การเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีควรมีปรัชญาในการฝึกกีฬา เพื่อยึดถือเป็นหลักเกณฑ์ หรือเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านต่างๆ ของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนที่มีปรัชญา มีความรู้ความชำนาญ เกี่ยวกับกีฬาที่ตนฝึกสอนอยู่ และมีความเข้าใจในตัวนักกีฬานั้น จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความเชื่อมั่นในตัวเองเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในกรณีที่ผู้ฝึกสอนไม่มีปรัชญาไว้เป็นแนวทางการปฏิบัติ บางครั้งผู้ฝึกสอนอาจเดินหลงทางไปหรือไม่สามารถเดินไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ปรัชญาเป็นความเชื่อหรือหลักการที่นำไปสู่แนวทางปฏิบัติ ซึ่งปรัชญาของผู้ฝึกสอนควรมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ปรัชญาของชีวิต (Philosophy of Life) หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องรู้ว่าตนเองเป็นใคร มีลักษณะพื้นฐานของนิสัยใจคออย่างไร รู้ว่าตนเองมีความรู้สึกกับคนทั่วไปอย่างไร รู้จักการใช้อำนาจของตนที่มีอยู่ได้ถูกต้องเพียงใด
2. ปรัชญาของผู้ฝึกสอน (Philosophy of Coaching) หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องมีความตั้งใจจดทน เสียสละต่อการฝึกสอน ผู้ฝึกสอนต้องไม่สอนนักกีฬาในสิ่งที่ตนเองไม่รู้ ไม่หลอกลวงนักกีฬา เมื่อเกิดความผิดพลาดควรยอมรับในความผิดพลาดนั้นๆ
3. ปรัชญาของนักกีฬา (Philosophy of Sport) หมายถึง ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความสามารถในกีฬาที่ตนเป็นผู้ฝึกอย่างดี และแม่นยำถูกต้อง ควรรู้ว่าฝึกกีฬาประเภทนี้เพื่ออะไร มีเป้าหมายในการฝึกกีฬาอย่างไร

ความหมายของผู้ฝึกสอนกีฬา

การฝึกสอนกีฬา (Coaching) ความหมายโดยทั่วไป คือ การเตรียมความพร้อมให้กับใครบางคนหรือบางกลุ่มเพื่อจุดประสงค์ทางการกีฬา ดังนั้น การฝึกสอนกีฬา หมายถึง การจัดเตรียมความพร้อมหรือการให้ความช่วยเหลือให้นักกีฬาเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มเพื่อพัฒนาเสริมสร้างสมรรถภาพและขีดความสามารถให้กับนักกีฬา (เจริญ กระบวนรัตน์. 2545: 2)

ผู้ฝึกสอน (Coach) หมายถึง การให้คำสอนหรือคำแนะนำ (สนธยา สีสะมาต. 2547: 450)

ผู้ฝึกสอน (Coach) เป็นบุคคลที่มีความสำคัญมากต่อทีมหรือนักกีฬา ถ้าเรานำมาเปรียบเทียบกับส่วนต่างๆ ในร่างกาย ผู้ฝึกสอนก็เช่นกันทำหน้าที่ควบคุมทั้งเกี่ยวกับการฝึกซ้อม และการเตรียมทีม เตรียมตัวนักกีฬาให้พร้อมอยู่เสมอและให้อยู่ในสภาวะที่สมบูรณ์ รวมทั้งการปรับปรุงและหานักกีฬามาเสริม

ผู้ฝึกสอนเป็นบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความรอบรู้เกี่ยวกับเรื่องของภารกิจกีฬาประเภทนั้นๆ ยิ่งไปกว่านั้นต้องชำนาญและกว้างขวางพอต่อกีฬาที่ทำ มีอำนาจบทบาทในการควบคุมดูแล ประสานงานและกำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ต่อนักกีฬาและทีม (ชลัช ภิรมย์. 2539: 77)

ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่วางแผนกำหนดตัวผู้เล่นลงแข่งขันและแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการเล่นของนักฟุตบอลในทีมที่ตนรับผิดชอบทั้งในด้านการฝึกซ้อม การเก็บตัวและการแข่งขัน ซึ่งมีผู้ช่วยผู้ฝึกสอนเป็นผู้ช่วยเหลือในครั้งนี้อยู่ เพื่อเตรียมทีมไว้ลงสนามแข่งขัน (ปรีชา เผือกขำวุฒิ. 2531: 6)

ชัยชนะ เหมหอมเงิน (2553: 17) ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากทีมและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดภายในทีมให้ทำหน้าที่ในการเตรียมทีมทั้งในด้านการคัดเลือกตัวผู้เล่น การวางแผน การฝึกซ้อม การวางแผนการแข่งขัน และการแก้ไขปัญหาทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน เพื่อทำการแข่งขันในรายการต่างๆ

สรุปได้ว่าผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการที่จะวางแผนกำหนดการฝึกซ้อม รวมทั้งดำเนินการฝึกซ้อมกีฬาประเภทนั้นๆ ให้กับนักกีฬา และส่งผลให้นักกีฬาสามารถมีพัฒนาการที่ดีขึ้นจากเดิม หรือสามารถก้าวขึ้นสู่ความเป็นเลิศทางประเภทกีฬานั้นๆ ได้

พฤติกรรมของผู้ฝึกสอน

พฤติกรรม (Behavior) คือการกระทำหรือการแสดงออกของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการอยู่รอด ซึ่งมีความต้องการทางด้านจิตใจเป็นตัวเสริม เช่น ความต้องการความรัก ความอบอุ่น จัดเป็นความต้องการภายใน

(สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ 2549: 114; อ้างอิงจาก Challaduri. 1984: 41) กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้ฝึกสอน (Behavior of the Coach) ว่า พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลต่อนักกีฬา เพราะพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนสามารถกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้นักกีฬาขยันซ้อมและตั้งใจแสดงความสามารถในการแข่งขันอย่างเต็มที่ พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนแบ่งออกเป็น 5 แบบ คือ

1. แบบฝึกและการสอน (Training and Instruction) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มุ่งพัฒนาความสามารถของนักกีฬา เน้นการฝึกหัดทั้งสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางใจ และทักษะ พร้อมทั้งมีการกำหนดหน้าที่ของนักกีฬา และการประสานงานภายในทีมไว้อย่างชัดเจน
2. แบบประชาธิปไตย (Democratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ยอมให้นักกีฬามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายวิธีการฝึกซ้อม ยุทธวิธีในการฝึกซ้อมและเกมการแข่งขัน
3. แบบอัตตาธิปไตย (Autocratic Coaching Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่มีความเป็นเผด็จการในการตัดสินใจ เน้นความเป็นระเบียบวินัยมาก ทำงานอย่างเป็นระบบและขั้นตอน เน้นการฝึก และการใช้อำนาจของความเป็นผู้นำในการออกคำสั่ง
4. แบบสังคมสงเคราะห์ (Social Support Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนที่ช่วยเหลือสงเคราะห์ให้นักกีฬา เมื่อนักกีฬามีความทุกข์ใจในทุกๆ เรื่อง สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกทุกคนภายในทีม
5. แบบให้แรงเสริมทางบวก (Positive Feedback or Rewarding Behavior) หมายถึง พฤติกรรมของผู้ฝึกสอนชอบให้เสริมแรงทางบวกกับนักกีฬาโดยวิธีการให้รางวัลหรือการชมเชย

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอน

ประโยค สุทธิสง่า (2541: 17) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้ควบคุมทีมและควรมีผู้ช่วย 1 คน ผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าใครจะเล่นในตำแหน่งไหนและเล่นนานเท่าไร ซึ่งก็มีกฎการสับ เปลี่ยนตัว (Substitution) ผู้ฝึกสอนยังมีหน้าที่ในการฝึกหัด ฝึกซ้อมเทคนิค ยุทธวิธี ควรจะมีการจัดระบบเกี่ยวกับการฝึกซ้อมซึ่งมีขั้นตอนที่ใช้เวลานาน

ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญจะต้องแน่ใจว่านักฟุตบอลเข้าใจผู้ฝึกสอน เข้าใจจุดมุ่งหมายที่ผู้ฝึกสอนคาดหวังไว้

ความตรงต่อเวลาเป็นวินัยที่ผู้ฝึกสอนพึงมี ถ้าผู้ฝึกสอนไม่ตรงต่อเวลา นักฟุตบอลจะเป็นผู้ที่ตรงต่อเวลาด้วย นักฟุตบอลควรถึงสนามก่อนการฝึกซ้อมประมาณ 10 นาที

ผู้ฝึกสอนควรเป็นทั้งโค้ช ผู้ชี้นำและเป็นผู้คอยช่วยเหลือเมื่อนักฟุตบอลมีปัญหาในการเล่น

ผู้ฝึกสอนควรวิจารณ์นักฟุตบอลเฉพาะในกรณีที่รุนแรง ควรยกย่อง ชมเชยและกระตุ้นให้เกิดความกล้า การวิพากษ์วิจารณ์อาจจะมีผลเสียและการยกย่องอาจจะมีผลดีภายหลัง เมื่อเด็กทำผิดควรจะพูดกับเขาในวิธีที่สว้ย ค่อยพูดค่อยจาหรือก็ไม่ก็เรียกไปพูดสองต่อสอง เด็กจะยอมรับและเห็นคุณค่าของการตักเตือนมากกว่า ผู้ฝึกสอนควรเป็นที่น่าเชื่อถือทำให้เด็กนับถือผู้ฝึกสอนและทำงานอุทิศร่างกายให้ผู้เล่น

เจริญ กระบวนรัตน์ (2545: 4) กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ว่า

1. การเป็นครูผู้สอนที่ดี หมายถึง การเป็นผู้ที่มีความพร้อมในด้านความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเทคนิค ทักษะ ในแต่ละขั้นตอนของการฝึกกีฬาชนิดหรือประเภทนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถประยุกต์ใช้วิธีการฝึกได้ในทุกสถานการณ์ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีกับนักกีฬา
2. เป็นนักจิตวิทยาที่เข้าถึงอารมณ์ ความรู้สึกของนักกีฬา ควรเป็นผู้ที่สร้างความสนทนสนมเป็นกันเองกับนักกีฬาของตนและผู้ร่วมงาน ตลอดจนสร้างความมีชีวิตชีวา
3. เป็นนักสรีรวิทยาที่รอบรู้ ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นผู้ที่กำหนดการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา ซึ่งการฝึกซ้อมที่หนักและต่อเนื่องเป็นระบบเท่านั้น คือหนทางที่นำนักกีฬาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการไม่ว่าจะเป็นทางด้านเทคนิค ทักษะ หรือความแข็งแรง ความเร็ว ความอดทน การประสานงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อ และความอ่อนตัว อันเป็นองค์ประกอบหลังของสมรรถภาพทางกายที่สำคัญของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬาทุกคนจะต้องเข้าใจหลักทฤษฎีการฝึก และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับร่างกาย เป็นผลมาจากการฝึกและจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึกซ้อมที่ทันสมัยด้วย
4. เป็นนักพูดที่ดีในการทำหน้าที่ควบคุมนักกีฬานั้น พ่อ แม่ เจ้าหน้าที่ประจำทีม ผู้บริหารกีฬา ผู้ฝึกสอน ตลอดจนสื่อมวลชนทุกแขนงจะต้องทำความเข้าใจและให้ความเป็นธรรมกับนักกีฬา การพูดหรือเขียนสิ่งใดควรจะเป็นไปในทางสร้างสรรค์มากกว่าที่จะสร้างความกดดันบีบคั้นให้เกิดความรู้สึกท้อหมดกำลังใจ เพื่อจะช่วยเหลือกระตุ้นหรือเป็นแรงใจทำให้นักกีฬาเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในสิ่งที่เขากำลังกระทำอยู่ และมีกำลังใจที่จะกระทำต่อไปให้ดียิ่งขึ้น
5. ทำตัวให้เป็นนักสืบบางโอกาส บางครั้งหรือบางเวลาผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทำหน้าที่สืบหาข้อมูลบางอย่างด้วยตนเอง เพื่อสืบหาสาเหตุที่มาของปัญหาและวิธีการแก้ไข
6. ทำตัวเป็นนักแสดงให้เข้าบรรยากาศเพื่อให้เข้ากับเหตุการณ์หรือบรรยากาศในช่วงเวลานั้น ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพควรมีไหวพริบปฏิภาณรู้ว่าช่วงเวลาใดควรจะปรับเปลี่ยนนิสัยตนเองชั่วคราวเพื่อให้เกิดผลดีกับทีมหรือนักกีฬา
7. เป็นนักเผด็จการในบางเวลาในบางโอกาส ผู้ฝึกสอนกีฬาจำเป็นต้องทำตัวเหมือนนักเผด็จการแต่มีมนุษยธรรมเพราะอาจจะมีบางกรณีจะต้องตัดสินใจลงไปโดยที่ไม่อาจรอปรึกษาใครได้ อย่างไรก็ตามการตัดสินใจในลักษณะดังกล่าวนี้ ผู้ฝึกสอนควรจะได้ไตร่ตรองโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

เทคนิคของผู้ฝึกสอน

ประโยค สุทธิสง่า (2542: 17) ได้ให้เทคนิคของการฝึกสอนไว้ดังนี้

1. ต้องมีตารางการฝึกซ้อมซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นหลักในการฝึกที่ดี
2. การแต่งกายของผู้ฝึกสอนต้องสะอาด เหมาะสมกับสภาพกาล
3. ต้องตรงต่อเวลาในการนัดหมายตามตารางฝึกซ้อมและถึงสนามก่อนเวลาฝึก สำนวณอุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อม
4. เป็นผู้นำในการฝึก ผู้ฝึกสอนต้องเป็นใหญ่ในสนามแต่ผู้เดียว การฝึกจึงจะเป็นผล
5. สัญญาณนกหวีดต้องเด็ดขาด หนักแน่น
6. มีความสนุกสนานในการควบคุมหรือแนะนำหรือสอนนักฟุตบอล ให้สีหน้าแสดงออก
7. ต้องมีความอดทนเพราะต้องจำใจอยู่กับผู้เล่นและสนามตลอดปี ซึ่งผู้ฝึกสอนจะต้องพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาต่างๆ และพร้อมที่จะแก้ปัญหา

องค์ประกอบของผู้ฝึกสอน

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 84-85) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนเป็นจำนวนมากมีความต้องการที่จะเป็นผู้สอนที่ดี และประสบความสำเร็จ องค์ประกอบสำคัญๆ ที่จะทำให้ผู้ฝึกสอนประสบความสำเร็จ มีดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจ (Motivation) ผู้ฝึกสอนต้องมีแรงจูงใจที่ต้องการจะเป็นผู้ฝึกสอนอย่างจริงจัง นอกจากนั้นผู้ฝึกสอนต้องมีความเสียสละ และการทำงานทุกอย่างต้องมีการวางแผนที่ดีเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบางครั้งผู้ฝึกสอนจำเป็นต้องอยู่ห่างจากครอบครัวเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เพื่อการเก็บตัวและฝึกซ้อมนักกีฬา
2. มีความรู้เกี่ยวกับการกีฬา (Knowledge of Your Sport) ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ความเข้าใจในยุทธวิธีต่างๆ ของประเภทกีฬาที่ตนฝึกสอนอยู่ สามารถอธิบายและสาธิตทักษะต่างๆ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ
3. มีปรัชญา (Philosophy) ผู้ฝึกสอนควรมีหลักการ ความเชื่อและมีความมั่นคงทางจิตใจ
4. เป็นผู้ฝึกสอนที่ดี (Be a Good Teacher) ผู้ฝึกสอนควรศึกษาค้นคว้าเทคนิคใหม่ๆ ในกีฬาที่ตนกำลังฝึกสอนอยู่ และพยายามตั้งใจทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
5. เป็นผู้จัดการที่ดี (Be Organised) ผู้ฝึกสอนควรรู้จักการวางแผน การตั้งงบประมาณ การบริหารงานและการประเมินผล

6. มีความคิดเป็นทางบวก (Be Positive) ผู้ฝึกสอนควรสร้างทัศนคติที่เป็นทางบวกให้แก่ นักกีฬา และควรให้ผลย้อนกลับแก่นักกีฬาในทางบวกเสมอ

7. บุคลิกลักษณะ (Personality) ผู้ฝึกสอนควรมีบุคลิกลักษณะเป็นตัวของตัวเองและรู้จัก ศึกษาถึงบุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนคนอื่นๆ ที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้ว

8. รู้จักเตรียมความพร้อมเพื่อความสำเร็จ (Preparation Success) ผู้ฝึกสอนควรมีการ เตรียมความพร้อมในการสร้างทีม โดยยึดหลัก 6'S ดังต่อไปนี้

8.1 ทักษะ (Skill) ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้และทักษะที่ดีและถูกต้องในประเภทกีฬาที่ ตนฝึกสอน

8.2 ยุทธวิธี (Strategy) ผู้ฝึกสอนควรศึกษายุทธวิธีการเล่นแปลกใหม่อยู่เสมอ

8.3 ความเร็ว (Speed) ผู้ฝึกสอนควรมีการตัดสินใจที่รวดเร็วในการทำงาน มีความคล่องแคล่วว่องไว

8.4 ความแข็งแรง (Strength) ผู้ฝึกสอนต้องมีความแข็งแรง สุขภาพร่างกายดีเพื่อ พร้อมรับกับทุกสถานการณ์

8.5 ความอดทน (Stamina) ผู้ฝึกสอนต้องมีความอดทน เสียสละ ต่อการฝึกซ้อมกีฬา

8.6 ควบคุมความเครียด (Stress Control) ผู้ฝึกสอนควรต้องศึกษาวิธีการควบคุม ความเครียดให้แก่ตนเองและนักกีฬา

9. ความรู้เกี่ยวกับโภชนาการ (Teach Your Athletes about Proper Nutrition) ผู้ฝึกสอนต้องให้ความรู้เรื่องหลักโภชนาการแก่นักกีฬา โดยแนะนำการรับประทานอาหารตั้งแต่ช่วงการฝึกซ้อม ก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และหลังการแข่งขัน

10.. ไม่ทำตัวมากกว่าเป็นผู้ฝึกสอน (Don't over Coach) ผู้ฝึกสอนไม่ควรทำตัวให้วุ่นวาย เกินไป การสื่อสารที่ซ้ำซ้อน อาจทำให้นักกีฬาและคนรอบข้างเกิดความสับสน

11. กำหนดเป้าหมาย (Set Goals) ผู้ฝึกสอนควรกำหนดเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงและ นักกีฬาสามารถปฏิบัติได้

12. พัฒนาความสามารถส่วนบุคคล (Strive for Individual Improvement) ผู้ฝึกสอนควรเข้าใจในความสามารถและความแตกต่างระหว่างนักกีฬาแต่ละคน

13. ชนะและแพ้ (Winning and Losing) ผู้ฝึกสอนต้องเตรียมความพร้อมเสมอสำหรับ ผลการแข่งขัน ไม่ว่าจะชนะหรือแพ้ แต่สิ่งสำคัญต้องพยายามให้นักกีฬาเล่นอย่างเต็มความสามารถ

บุคลิกลักษณะผู้ฝึกสอนกีฬาที่ดี

บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอน

เจษฎา เจียรน้อย (2530: 11-17) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีควรมีคุณลักษณะ ดังนี้

1. มีความเข้าใจเกี่ยวกับร่างกายมนุษย์
2. มีความรู้ทันสมัยเกี่ยวกับหลักวิธีการฝึกและการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายแก่

นักกีฬา

3. มีความสามารถในการวิเคราะห์ท่าทางสไตร์ของผู้เล่น
4. มีความสามารถในการใช้คนให้เกิดประโยชน์สูงสุด
5. มีจริยธรรมและเชื่อถึงคุณค่าของการแข่งขัน
6. รู้จักพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง
7. มีปรัชญาเป็นของตนเอง
8. อุทิศตน กระตือรือร้น และมีความคิดริเริ่ม
9. มีเป้าหมาย
10. ต้องสร้างวินัยในทีม
11. มีจิตวิทยา
12. ไม่เห็นแก่ตัว
13. มีมนุษยสัมพันธ์
14. มีความรับผิดชอบต่อผู้เล่น ชุมชน สังคม และต้นสังกัด
15. ต้องมีความรู้ และถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เล่น
16. มีความเป็นผู้นำ
17. มีนักกีฬาที่ดี

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 83-84) กล่าวว่า บุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนเป็นสิ่งสำคัญมากต่อนักกีฬา เพราะนักกีฬามักจะเลียนแบบบุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนของตนเอง เพราะฉะนั้นผู้ฝึกสอนจึงควรพัฒนาบุคลิกลักษณะของตนเอง เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักกีฬาต่อไป บุคลิกลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอน มีดังต่อไปนี้

1. ผู้ฝึกสอนต้องให้ความใส่ใจที่ต้องการจะประสบความสำเร็จ
2. ผู้ฝึกสอนต้องมีลักษณะการเป็นผู้นำที่มีความสามารถ
3. ผู้ฝึกสอนต้องมีความยุติธรรม
4. ผู้ฝึกสอนต้องมีความมุ่งมั่น รักความก้าวหน้า
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความรับผิดชอบ

6. ผู้ฝึกสอนต้องมีอารมณ์มั่นคงแจ่มใส และรู้จักการควบคุมอารมณ์
7. ผู้ฝึกสอนต้องตัดสินใจได้เร็ว ทันต่อเหตุการณ์
8. ผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ในหลักการบริหารที่ดี
9. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง
10. ผู้ฝึกสอนต้องมีความรอบรู้ในเกมการแข่งขันของกีฬาประเภทนั้นๆ
11. ผู้ฝึกสอนต้องรู้จักวิธีการสื่อสารที่เหมาะสม
12. ผู้ฝึกสอนต้องรู้จักการสร้างสามัคคีภายในทีม

บทบาทและหน้าที่นักกีฬา

บทบาทและหน้าที่ของนักกีฬา

พระพงษ์ บุญศิริ (2535: 65-69) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่นักกีฬา ไว้ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หน้าที่ ที่รับผิดชอบและทีม
2. รู้จักประสานด้านต่าง ๆ เช่น การประสานการฝึก การเล่น
3. รู้จักสร้างสุขภาพส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกระยะ
4. ศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมกีฬาที่เล่นให้ลึกซึ้ง
5. รู้จักพัฒนาด้านบุคลิกต่าง ๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม
6. สร้างสมรรถภาพความแข็งแรงและสภาพส่วนตัวอยู่เสมอ
7. ฝึกลักษณะการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับสถานะ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

เทเวศร์ พิริยะพณท์ (2529: 147) กล่าวว่า ใ้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจเพราะนักกีฬา ที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขั้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาค้นนั้นๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 44) กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับนักกีฬาของตนเอง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2534: 47) สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมตัวด้านจิตวิทยา ก่อนการแข่งขัน โดยนำเสนอปัจจัยในการเตรียมตัวนักกีฬาด้านจิตวิทยาเพื่อเข้าทำการแข่งขันให้ได้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ควรให้แรงเสริมและผลย้อนกลับที่เหมาะสมแก่นักกีฬาในความสามารถทำได้ซึ่งการใช้แรงเสริมที่สามารถทำได้โดยง่ายคือ คำชมเชย และคำกล่าวที่เป็นลักษณะสร้างสรรค์ของผู้ฝึก เป็นต้น ส่วนผลย้อนกลับทำได้โดยที่ผู้ฝึกบอกผลที่นักกีฬาสามารถทำได้
2. ควรใช้แรงจูงใจโดยการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องรู้จักการสร้างสภาพการฝึกซ้อมเป็นที่น่าสนใจ มีความสนุกสนาน มีความท้าทาย และสภาพการฝึกซ้อมก็ต้องคล้ายคลึงกับการแข่งขันจริง เพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถยืนหยัดฝึกซ้อมให้ได้มากที่สุดและดีที่สุด
3. ควรจะเพิ่มความลดความตื่นเต้น และความฮึกเหิมในการแข่งขันให้เหมาะสม และถูกต้อง เช่น การนั่งสมาธิ และการสะกดจิต
4. การจัดสภาพการฝึกซ้อมให้คล้ายคลึงกับสภาพการแข่งขันจริงให้มากที่สุด
5. ผู้ฝึกสอนต้องมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของนักกีฬาแต่ละคนเป็นสำคัญ
6. ผู้ฝึกซ้อมควรจะหาทางช่วยเหลือให้นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีมีโนทัศน์ที่ถูกต้อง โดยการจัดสภาพการณ์ให้นักกีฬามีประสบการณ์ในความสำเร็จหรือประสบการณ์ที่ดีในการฝึกซ้อมและการให้แรงเสริม
7. การใช้ความเชื่อมั่นบางอย่างให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม เช่น ความเชื่อว่าจะได้สูงสุด ออกซิเจนก่อนการฝึกซ้อม จะทำให้มีความรู้สึกว่ามีกำลังวังชาขึ้น
8. ควรเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อม
9. ผู้ฝึกสอนควรมีควมมีรูปแบบเป็นผู้นำที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกซ้อมเช่น ผู้นำแบบประชาธิปไตย และผู้นำแบบอัตตาริปไตย
10. โปรแกรมการฝึกซ้อมและวิธีการฝึกซ้อมควรจะเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักกีฬาโดยที่โปรแกรมการฝึกซ้อม และวิธีการฝึกซ้อมที่นักกีฬาเห็นว่าสามารถที่จะเป็นไปได้และปฏิบัติได้
11. การใช้แรงจูงใจที่เกิดจากการเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ดีและเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจในการเล่นกีฬาและเป็นนักกีฬา หรือการเห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬา
12. ผู้ฝึกสอนควรมีความเข้าใจในความสัมพันธ์กันระหว่างผู้ฝึกสอน และผู้ดูแลความสามารถที่นักกีฬาสามารถทำได้ โดยการมีผู้ฝึกซ้อมจะทำให้นักกีฬาได้ใช้ความพยายามมากกว่าการฝึกซ้อมคนเดียว
13. การควบคุมระดับความกังวลใจ และการลดความเครียดในตัวนักกีฬา
14. สุขภาพจิตของนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฐมพยาบาลทางจิตและอารมณ์ของนักกีฬาล้างการแข่งขัน

การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 76-77) ได้กล่าวถึงการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จอย่างทั่วถึงกันในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จ ซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น
2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจทำให้นักกีฬา มีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จ
3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทางและควรใช้บ่อยๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนร่วมช่วยเหลือทีม เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละคนที่มีต่อความสำเร็จของทีมและทำให้นักกีฬา
4. การตั้งจุดมุ่งหมาย ต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วย ความพยายาม มีการประเมิน มีการปรับปรุง ว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน
5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ
6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึก ทำท่าย ความสามารถ เกิดอยากลองเล่นอยากซ้อม และอยากแข่งขัน

เอกสารเกี่ยวกับกีฬารักบี้ฟุตบอล

ความหมายเกมกีฬารักบี้ฟุตบอล

ความหมายของเกม คือ การเล่นโดยมีผู้เล่น 2 ฝ่าย ฝ่ายละ 15 คน เล่นกันอย่างยุติธรรมตามกฎกติกา และด้วยน้ำใจนักกีฬา โดยการพาลูก ส่งลูก และเตะลูกบอลไปยังเขตประตูของฝ่ายตรงข้าม เพื่อทำคะแนนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อจบเกมการเล่นฝ่ายที่ทำคะแนนได้มากกว่าก็เป็นผู้ชนะในการเล่นเกมนั้น

ความรู้เกี่ยวกับรักบี้ฟุตบอล

รักบี้ฟุตบอล (Rugby Football) หรือมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า รักเกอร์ (Rugger) เป็นกีฬาที่เล่นเป็นชุด โดยให้แข่งขันในสนามรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เช่นเดียวกับการเล่นฟุตบอล แต่ใช้ผู้เล่นมากกว่า การเล่นแบ่งเป็น 2 ฝ่ายๆ ละ 15 คน แต่ละฝ่ายจะต้องพาลูกเข้าไปในเขตประตูของฝ่ายตรงข้ามเพื่อทำคะแนนให้มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง แต่รักบี้ฟุตบอลก็มีลักษณะที่แตกต่างกับฟุตบอลในการเล่นหลายอย่างรวมทั้งลูกบอลซึ่งเป็นรูปรี การนำพาลูกด้วยมือตลอดจนการเตะลูกทำประตู ซึ่งต้องเตะให้

ข้ามคานประตู ไม่ใช่เตะลิดคานประตูอย่างฟุตบอล และไม่มีผู้รักษาประตูอย่างฟุตบอลในการแข่งขัน ผู้เล่นจะมีหมายเลขและชื่อเรียกตามตำแหน่งการเล่น เริ่มเล่นด้วยการเตะลูกเริ่มเล่น (Kick Off) ณ จุดกึ่งกลางสนาม ในลักษณะวางลูกตั้งขึ้นแล้วเตะลูกให้เข้าไปในแดนของฝ่ายตรงข้ามหลังจากนั้นผู้เล่นคนอื่นๆ ที่ไม่อยู่ในตำแหน่งล้ำหน้า (Off Side) คือ ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งที่ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันกำลังได้ครองลูกอยู่ โดยยังอยู่เบื้องหลังผู้ครองลูกก็จะสามารถเข้าไปแย่งลูกโดยวิธีการต่างๆ เช่น การส่งลูก การเตะลูก การล้มทับลูก (Lying On) การจับรวบ (Tackle) เป็นต้น (วิชัย อิงปัญญาภณ. 2538 : 32)

วิชัย อิงปัญญาภณ (2538: 54) กล่าวว่า การเล่นรักบี้ฟุตบอลก็เหมือนกีฬาประเภทอื่นๆ ทั่วไปที่ต้องอาศัยความสัมพันธ์ของผู้เล่นเป็นสำคัญ เพื่อให้การเล่นดำเนินไปได้ดี โดยมีผู้เล่นทีมละ 15 คน ตามตำแหน่งของผู้เล่นดังนี้

1. พร้อป ซ้าย (Loose Head Prop) แกวหน้าซ้าย
2. ฮุคเกอร์ (Hooker) ตัวกลางแกวหน้า
3. พร้อป ขวา (Tight Head Prop) แกวหน้าขวา
4. แกวสองซ้าย (Left Lock)
5. แกวสองขวา (Right Lock)
6. แฟรงเกอร์ ซ้าย (Left Flanker)
7. แฟรงเกอร์ ขวา (Right Flanker) ปีกขวากองหน้า
8. ผู้เล่นหมายเลข 8 (Number Eight)
9. สกรัมฮาล์ฟ (Scrum Half)
10. ฟลายฮาล์ฟ (Fly Half)
11. ปีกซ้าย (Left Wing)
12. เซนเตอร์ซ้าย (Left Center) (In Side)
13. เซนเตอร์ขวา (Right Center) (Out Side)
14. ปีกขวา (Right Wing)
15. ฟูลแบ็ค (Full Back)

ซึ่งผู้เล่นแต่ละตำแหน่งจะต้องพยายามทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ต้องมีการฝึกซ้อมอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นทักษะส่วนบุคคล เทคนิคในการเล่น และยุทธวิธีในการเล่นรวมทั้งสมรรถภาพทางกายด้วย การยืนของแต่ละตำแหน่งแบ่งออกเป็น 2 พวก คือ

1. ผู้เล่นกองหน้า (Forward Players)
2. ผู้เล่นกองหลัง (Back Players)

มีทักษะ หลานสะอาด (2524: 2) ได้กล่าวว่า หลักในการฝึกนักกีฬาฟุตบอลต้องมีการฝึกซ้อมอยู่ตลอดเวลา โดยการฝึกฝนการเล่น เน้นทักษะบุคคลตามตำแหน่งหน้าที่คือ

1. ตำแหน่งพร็อบซ้ายและขวา (Loose Head Prop and Tight Head Prop) เข้าสกรัมด้วยวางตัวให้ถูกทิศทาง ศีรษะเงย ไหล่ตรง หลังตรง เท้าออกอยู่ข้างหน้า เข่างอเล็กน้อยตลอดทั้งตัว ทอดลงต่ำ มีดักกับฮุกเกอร์แน่นใช้เท้าด้านนอกของสกรัมช่วยปาดลูกเท้าสกรัมถ่ายน้ำหนักตัวพุ่งไปข้างหน้า เมื่อปล่อยลูกเข้ากลุ่มสกรัม มีความเชี่ยวชาญในการเข้าสกรัมและรู้เทคนิคของการดันสกรัมแถวหุ้ม มีความชำนาญในหน้าที่ คนกระโดดคนที่ 2 หรือคนที่ 4 (คนช่วยเหลือและป้องกัน) ช่วยเหลือคนกระโดดในแถวหุ้มอย่างใกล้ชิดรักษาแถวหุ้มไว้เพื่อคุ้มครองป้องกันสกรัมฮาล์ฟ ระหว่างการเล่นต้องอยู่ใกล้ลูกบอลให้มากที่สุด เพื่อให้สามารถเข้าเล่นในช่วงการเล่นต่อไปได้ทันที ทำรัคหรือเล่นข้างนอกให้พุ่งเข้าทำรัคจากด้านหลัง ให้จดจำว่าหน้าที่แรกต้องเข้าสกรัมให้แน่นแข็งแกร่งช่วยในแถวหุ้ม และเป็นตัวฐานทำรัค สิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องเป็นคนแรกที่ต้องลงมือและนอกเหนือจากนี้ยังต้องการเข้าช่วยเหลือเมื่อต้องวิ่งไปกับลูก

2. ตำแหน่งฮุกเกอร์ (Hooker) ต้องมัดพร็อบทั้งซ้ายและขวาให้แน่นและสบาย ทั้งน้ำหนักทางเท้าที่ไม่ใช้เหยียด หลังตั้ง ศีรษะเงยตั้งตรงในสกรัมให้งอกจากเอว มีความชำนาญทั้งวิธี ทั้งความเร็วในการฮุกลูกอย่างได้ผล ฝึกฝนจังหวะในการใส่ลูกกับสกรัมฮาล์ฟ และจังหวะการดันของกองหน้า เป็นคนโยนลูก หรือยืนหน้าสุดในแถวหุ้ม เข้าร่วมเล่นลูกให้มากที่สุดเท่าที่มีโอกาส เป็นคนแรกที่เข้าสกรัม

3. ตำแหน่งแถวสอง ซ้ายและขวา (Left Lock and Right Lock) เป็นผู้ที่มี "พลัง" ของทีมในสกรัม แถวหุ้ม และรัคที่จะทำให้สกรัม แถวหุ้ม และรัคที่จะทำให้สกรัม แถวหุ้มและรัคเคลื่อนไปข้างหน้าเข้าสกรัมถูกต้องลำตัวทอดตรง เงยหัว หลังตรง เข่าย่อ ไหล่ตั้ง ตลอดทั้งตัวทอดต่ำมัดกันให้แน่นกับคู่ขา มีความชำนาญมีความชำนาญโดยรับลูกในแถวหุ้มตรงคนที่ 3 หรือคนที่ 5 ในแถวที่ 1 มีความเข้าใจกันดีกับคนโยนลูกเข้าแถวหุ้มว่า จะโยนสูง เร็ว จังหวะเป็นอย่างไรสามารถโดดคว้าลูกในสองมือได้ในแถวหุ้มเป็นตัวหลังเมื่อจะดึงลากแถวหุ้ม เข้ารัคและมอลจากข้างหลังกลุ่มด้วยการก้มตัวต่ำด้วยมุ้งจะดันไปข้างหน้า

4. ตำแหน่งแฟรงเกอร์ ซ้ายและขวา (Left Flanker and Right Flanker) ต้องเชี่ยวชาญในแถวหุ้ม (6,7 หรือ 8) เข้ามัดทางซ้ายหรือขวาของสกรัมได้ทั้งสองข้างและฝึกด้านที่ถนัดที่สุดไว้เป็นแตกกลุ่มก่อนเพื่อน หรือเข้าหนุนและเข้าเล่นลูกได้ต่อไปอยู่ในด้านในของลูกบอลเมื่อเข้าป้องกันหรือขึ้นสนับสนุนเมื่อบุก ฝึกให้สามารถเอาลูกในแถวหุ้มจากเบอร์ 7 ด้วยการจับลูกสองมือส่งให้สกรัมฮาล์ฟ หรือกองหน้าที่ขึ้นช่วย แตกจากกลุ่มได้อย่างรวดเร็วเมื่อลูกไปแล้ว คาดคะเนทิศทางของเกม

ดำเนินไปว่าจะไปทิศทางใด แล้วเข้าเล่นได้ทันช่วงที่ฝึกหัด การเล่นเป็นทีมกับกองหน้าคนอื่นๆ ฝึกการจับ (Tackle) ให้แน่นนอน

5. ตำแหน่งผู้เล่นหมายเลข 8 (Number Eight) เป็นผู้ที่ฟิตที่สุดในสนามตำแหน่งนี้ทั้งเวลาทั้งเวลารุกและรับต้องเล่นทั้งนั้น จึงต้องการความฟิตของร่างกายมากที่สุด เข้าโจมตีกองหลังฝ่ายรุกเมื่อการเล่นแถวหุ้ม เป็นคนแรกที่แยกออกมาเล่นลูก และพยายามครอบครองลูกเพื่อให้ฝ่ายตนได้เปรียบเมื่อทั้งจากกลุ่มกองหน้าและจากกลุ่มรัคและมอล คอยคุ้มกันโดยอยู่ต้น เวลามีสกรัม เวลาตกเป็นฝ่ายรับ (อยู่ห่างประมาณ 5 เมตรจากสกรัม) และต้องถอยลงลึกเพื่อจะคอยตัดลูกจุดหมาย คือต้องอยู่ใกล้ลูกไว้อยู่ใกล้สกรัมฮาล์ฟทั้งรุกและรับจากสกรัม คอยช่วยคนเล่นที่แยกออกมาเมื่ออยู่ใกล้ๆ สกรัม

6. ตำแหน่งสกรัมฮาล์ฟ (Scum Half) ต้องฝึกซ้อมคู่กับสுகเกอร์ และการเข้าสกรัมให้มากที่สุดเพื่อช่วยให้มีโอกาสเป็นฝ่ายครอบครองลูกได้มาก สามารถส่งลูกบอลได้ดีทั้งด้านซ้ายและด้านขวาพอๆ กันส่งลูกให้ฟลายฮาล์ฟตามแบบที่เขาต้องการได้เรียนรู้ว่าจะวางเท้าอย่างไรเมื่อส่งลูกออกจนเกินความชำนาญ สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว เรียนรู้วิธีรับลูกแล้วส่งออกจังหวะเดียวให้ได้ดี โดยเฉพาะเมื่อคว่ำลูกออกจากพื้นสนามเคลื่อนตัวด้วยความเร็วสูงสุดจากที่หนึ่งไปยังที่เล่นลูกอีกที่หนึ่ง

7. ตำแหน่งฟรายฮาล์ฟ (Fly Half) ต้องส่งลูกออกเร็ว เตะลูกแม่นยำแน่นอนทั้งสองเท้า ขึ้นช่วยหนุนตามหลังตลอดเวลา ขึ้นอยู่ตามตำแหน่งที่ถูกต้องต่อเนื่องกับกองหลังตลอดเวลา มองดูลูกที่จะเข้ามือ คิดถึงการบุกทางไปสไคต์ไว้ให้มั่นคง

8. ตำแหน่งเซนเตอร์ซ้าย (Left Center) ต้องวิ่งเต็มที วิ่งตรงทิศทาง จำเอาไว้ว่าโดยหลักเราเป็นตัวเชื่อม ยังมีคนหนึ่งที่มีความสามารถไม่น้อยกว่าคอยอยู่ถัดไปจากเราวิ่งเต็มฝีเท้าเมื่อเข้ารับลูกที่ส่งมาให้ มั่นใจว่าลูกที่ส่งออกไปแล้วจะเต็มเป่าและให้วิ่งวกลงหนุนต่อไป มุ่งเข้าในด้านต่อสู้คนที่อยู่ตรงกับเราไว้เพื่อบีบให้วิ่งตัดสนาม เตะลูกด้วยความแม่นยำทั้งสองเท้า

9. ตำแหน่งเซนเตอร์ขวา (Right Center) วิ่งทำทางให้อยู่ในสภาพที่วางทรายได้จัดแนวต่อกองหลังตลอดเวลา โดยเฉพาะเมื่อเกิดมีช่องว่างแล้วรับลูกหักเข้าแล้ววิ่งตรงก่อนส่งลูกวิ่งเต็มทีขึ้นรวดเร็วเวลารุกต้องอยู่ด้านในฝ่ายคู่ต่อสู้ไว้ บีบให้แถวกองหลังคู่ต่อสู้ออกไปรับได้

10. ตำแหน่งปีกซ้ายและปีกขวา (Left Wing and Right Wing) มีหน้าที่รับผิดชอบการวางทราย เข้าหาลูกเตะอย่างทันทีทันใด เข้าบุกด้านนอกให้มากกว่าบุกเข้าในฝ่ายคู่ต่อสู้ลงมาอยู่แนวกองหลังเสมอๆ เข้าช่วยปิดล้อมการบุกด้านบอด (ไปสไคต์)

11. ตำแหน่งฟูลแบ็ค (Full Back) ต้องรับลูกให้แน่นนอน แม่นยำ เป็นพื้นฐานของการเล่นหน้าที่ฟูลแบ็ค สามารถเตะลูกได้ดีทั้งเท้าขวา – ซ้าย ต่อกองหลังเป็นตัวพิเศษเข้าแทคเกิลคนด้วยความเชื่อมั่น พยายามบีบไล่คู่ต่อสู้ที่พาลูกขึ้นมาให้ไปติดเส้นออกริมสนามเข้าแทคเกิลคู่ต่อสู้คนที่ถือ

บอลเมื่อมีฝ่ายตรงข้ามบุกเข้ามาพร้อม กันหลายๆ คน พยายามขึ้นบุกในทุกโอกาสที่มี (อิทธิชัย วัฒนา. 2541: 1315)

ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล

เกมรักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีชื่อเสียงและนิยมเล่นกันมากของบรรดาโรงเรียนในอังกฤษ เกมรักบี้ฟุตบอลได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1823 ที่รักบี้สกูล (Rugby School) โดยมีวิวัฒนาการมาจาก กีฬาฟุตบอล เนื่องจากการเล่นที่ละเมียดถึกในการแข่งขันฟุตบอลของนักเรียนคนหนึ่งชื่อวิลเลียม เวบบ์ เอลลิส (William Webb Ellis) ในขณะที่กำลังแข่งขันฟุตบอลอยู่ เขาได้เตะลูกกระดอนผิด เขาจึง ได้ก้มลงเก็บลูกบอลขึ้น และอุ้มพาลูกบอลนั้นวิ่งไปยังเส้นประตูของฝ่ายตรงข้าม เมื่อข่าวการเล่นฟุตบอล โดยพาลูกวิ่งไปของนายเอลลิส (Ellis) นี้ได้กระจายไปบรรดาโรงเรียนอื่นในอังกฤษอย่างรวดเร็ว และ จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้เป็นผลทำให้เกิดเกมใหม่ขึ้น คือ รักบี้ฟุตบอล บรรดานักเรียนของเคมบริดจ์ (Cambridge) ได้มีความสนใจเป็นพิเศษ จึงได้ทดลองเล่นและจัดให้มีการแข่งขันระหว่างชั้นขึ้น ในปี ค.ศ. 1848

กีฬารักบี้ฟุตบอลในประเทศไทยนั้นได้มีการเล่นกันมาตั้งแต่เมื่อไรนั้น ไม่มีใครทราบแน่ชัด ทราบแต่ว่าได้มีการเล่นมาตั้งแต่ตอนต้นศตวรรษที่ 20 และยังไม่มีความคึกคักกีฬารักบี้ฟุตบอลได้ตั้งแต่ เล่นกันที่ราชกรีฑาสโมสร รวปี พ.ศ. 2454 ของบรรดาสมาชิกที่เป็นชาวอังกฤษและชาวยุโรปที่เคยเล่น ฟุตบอลมาก่อน และยังจัดให้มีการแข่งขันชิงถ้วยแฮมพ์เชียร์ (Hampshire) ระหว่างสมาชิกของราช กรีฑาเอง โดยมีชุดที่เข้าแข่งขัน 3 ทีม คือ England, School และ The Rest (วิชัย อิงปัญญา. 2538: 11-14)

ความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอลในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้เริ่ม ขึ้นมาตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2500 ซึ่งในขณะนั้นยังไม่ได้มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เลย แต่จะเป็นกีฬาที่จัดการแข่งขันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาซึ่งกีฬารักบี้ฟุตบอล ได้มีการแข่งขันใน ขณะนั้นด้วย และต่อมาจนกระทั่ง พ.ศ. 2513 ได้มีการรวมเอากีฬาหลายชนิดมาแข่งขันพร้อมกัน และ จัดการแข่งขันประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งเรียกการแข่งขันนั้นว่า การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 สำหรับกีฬารักบี้ฟุตบอลได้มีการแข่งขัน ตั้งแต่การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 แข่งขันทุกปีจนถึงปัจจุบัน ซึ่งในปัจจุบันมีทีมจากสถาบันต่างๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวน มาก ทำให้ต้องมีการคัดเลือกก่อนที่จะเข้าไปแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬารักบี้

ฟุตบอลเป็นอีกกีฬาหนึ่งที่มีการคัดเลือกก่อนจะเข้าไปแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยต่อไป (ศิริวุฒิ ทิพย์ไกรสร. 2545)

คุณลักษณะและหลักการของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล

สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย (2537) ได้กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะหลายๆ ประการมารวมกัน สิ่งที่สำคัญต้องมีหลักการคือความยุติธรรมเป็นบรรทัดฐาน มีความรู้ในกติกาอย่างถ่องแท้ มีเทคนิคและกลวิธีที่ดีในการดำเนินการ นอกจากนั้นยังต้องศึกษาหาข้อบกพร่อง ปรับปรุง แก้ไขการของตนเองให้ดียิ่งๆ ขึ้น คุณลักษณะต่อไปนี้หากมีอยู่ในผู้ฝึกสอนคนใดแล้ว จะช่วยให้ผู้ฝึกสอนคนอื่นตระหนักถึงการปรับปรุงตัวให้เหมาะสม เพื่อจะได้เป็นผู้ฝึกสอนที่ดีได้ตลอดไป และบุคลิกลักษณะของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ดี ควรมีองค์ประกอบดังนี้

1. เป็นผู้มีความบุคลิกลักษณะท่าทางน่านิยม หมายถึง สภาพของร่างกาย กิริยาท่าทางการแต่งกาย ทั้งภายในและภายนอกสนามแข่งขัน
2. เป็นผู้มีความอารมณ์มั่นคง แสดงออกถึงความเชื่อถือ
3. เป็นผู้มีความซื่อตรง แสดงออกถึงความซื่อสัตย์ ความเที่ยงธรรม และศักดิ์ศรีของการเป็นผู้ฝึกสอน
4. เป็นผู้มีความกล้าหาญ แสดงออกถึงน้ำใจเด็ดเดี่ยวไม่ควรกลัวอิทธิพลใดๆ
5. การฝึกสอนต้องใช้สามัญสำนึก ยึดหยุ่นพอเหมาะพอควร
6. แสดงออกถึงความสามารถ ให้ระลึกเสมอว่า การฝึกสอนทุกครั้งคือการทำแบบฝึกหัดที่ยาก ต้องพยายามให้ดีที่สุด
7. อุปนิสัยใจคอหนักแน่น มีความเข้าใจ
8. เป็นผู้มีความยุติธรรมไม่นำข้อเสียของผู้เล่น ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินไปเล่าให้บุคคลอื่นฟัง
9. เป็นผู้มีความรอบรู้ มีไหวพริบดี ทำอะไรด้วยความสุขุม มีความสุภาพ ทำให้การแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
10. เป็นผู้มีความพร้อม รักษาความมีสติสัมปชัญญะ ติดตามเกมการแข่งขันตั้งแต่เริ่มจนจบการแข่งขัน

คุณสมบัติพิเศษของผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล

สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย (2537) กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลควรมีคุณสมบัติพิเศษดังนี้

1. ทุกคนที่สนใจในกีฬารักบี้ฟุตบอล โดยเฉพาะผู้ที่เคยเล่นรักบี้ฟุตบอลมาก่อน
2. มีสุขภาพพลานามัย และร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ

3. อายุไม่ควรเกิน 55 ปี
4. ไม่ติดยาเสพติด และของมีนเมา
5. มีความเชื่อมั่นและกล้าตัดสินใจ
6. มีความยุติธรรม
7. ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่และสถาบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โช (Cho. 1990: 1070) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคตินักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีผลต่อการเตรียมนักกีฬา โดยใช้แบบสอบถามทัศนคตินักกีฬาของสเตปป์ที่ใช้วัดทัศนคติในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จำนวน 313 คน โค้ช 35 คนซึ่งโค้ชจำนวน 19 คน เป็นกีฬาประเภททีมและอยู่ในระหว่างการเตรียมนักกีฬารับการแข่งขัน กีฬาเอเชียนเกมส์ที่กรุงปักกิ่ง เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม ถึงวันที่ 29 มีนาคม 2533 การเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาแห่งชาติ ไทนัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬาก่อนการแข่งขัน
 2. ทีมชาติเกาหลีและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมนักกีฬาด้านการรับรู้ด้วยตนเองและการพัฒนาทางบุคลิกภาพ สภาวะสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่โดยทั่วไปรวมทั้งในด้านอื่นๆ ไป
 3. นักกีฬาทีมชาติเกาหลี ในกีฬาที่ไม่ปะทะและกีฬาประเภททีม มีความเห็นด้วยอย่างมากในด้านการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬาที่ต้องปะทะและนักกีฬาประเภทบุคคล
 4. นักกีฬาประเภทหญิงของประเทศเกาหลีมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาเพศชาย
 5. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีมีโอกาสในการแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก มีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยออกไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก
 6. โค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยเป็นอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา
- ซิมเมอร์แมน (Zimmerman. 1991: 1745) ได้ศึกษาเรื่อง จิตวิทยาการกีฬาแนวใหม่ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้กระบวนการบำบัดด้วยระบบครอบครัว ทฤษฎี และเทคนิคกับทีมนักกีฬาวินิจฉัยเพื่อการต้องการที่จะศึกษาวิธีการใหม่ ในการทำงานกับทีมกีฬา โดยให้ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาใช้

จิตวิทยา กีฬาเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกซ้อมและการเตรียมทีมกีฬาเพื่อการแข่งขัน โดยผู้วิจัยให้คำปรึกษากับทีมกีฬามหาวิทยาลัย ด้วยการใช้ทฤษฎีและเทคนิคการบำบัดด้วยระบบครอบครัวการศึกษาแนวทางจิตวิทยาการกีฬาแนวใหม่ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบผลการศึกษา รวมทั้งปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นโดยละเอียด ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งที่นักบำบัดจะนำไปใช้ในการให้คำปรึกษาแก่ทีมกีฬา

โรติลลา (Rotella. 1991: 3668) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของการเข้าใจตนเองและเข้าใจในพฤติกรรมของการเป็นผู้นำในสถานภาพของการเป็นนักกีฬา ซึ่งจุดมุ่งหมายครั้งนี้ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าใจในตนเอง (ความเชื่อมั่นของนักกีฬาและการศึกษาการแข่งขันกีฬา) การเตรียมตัวสำหรับนักกีฬาสำหรับพฤติกรรมของการเป็นผู้นำ (พฤติกรรมการฝึกซ้อม พฤติกรรมการเป็นประชาธิปไตย พฤติกรรมการมีอำนาจเด็ดขาดการสนับสนุนด้านสังคมและพฤติกรรมการให้รางวัล) สำหรับนักกีฬา โค้ช และการแสดงออกของบุคคล ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ก็จะแสดงออกมาทางผลการแข่งขันแพ้และชนะของนักกีฬากลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอลระดับวิทยาลัยจำนวน 131 ใช้ระดับการให้คะแนนของความเป็นผู้นำของดาราซูรี เป็นตัวชี้ถึงพฤติกรรมการเป็นผู้นำ ซึ่งผลแสดงให้เห็นถึงการฝึกซ้อมตามโครงการที่เตรียมไว้ในระดับดี มีระดับการเป็นผู้นำและพฤติกรรมการเป็นประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับชั้นของนักกีฬาฟุตบอลโดยการเป็นผู้นำและพฤติกรรม การมีอำนาจแบบเด็ดขาดเป็นส่วนมาก

คีทิง (Keating. 1993: 1082). ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบการเตรียมตัวในการแข่งขันกีฬาฮอกกี้อัตระดับอาชีพ เพื่อต้องการศึกษาผลของการเล่นฮอกกี้อัตระดับอาชีพที่ติดตามก่อนการแข่งขันต่าง ๆ หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันในแต่ละรอบ ผลการแข่งขันเปรียบเทียบกับ 5 รายการ คือ การมาถึงสนามแข่งขัน ลักษณะการแต่งตัว การอบอุ่นร่างกายก่อนการแข่งขัน และพิธีการต่าง ๆ ของทีม ศึกษาความก้าวหน้าของแต่ละบุคคล นำไปสู่ภาวะอื่น ๆ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของร่างกาย ความพร้อมของความรู้สึและการเตรียมพร้อมทางด้านจิตใจ ผลการศึกษาก่อมาสนับสนุนด้านข้อมูลพิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ แสดงถึงความเที่ยงทางด้านเทคนิค ด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกาย และเทคนิคด้านจิตวิทยาการกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาอาชีพจะต้องมีโครงสร้างและลักษณะประจำตัวที่เป็นส่วรวมมากกว่านักกีฬารวมดาซึ่งลักษณะนิสัยติดตัวระยะยาวในการแข่งขันต่าง ๆ ด้วย

งานวิจัยภายในประเทศ

วิธนา ศรีวิพัฒน์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬายิมนาสติกเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 โดยใช้แบบสอบถามกับคณะ

กรรมการบริหาร จำนวน 57 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 30 คน และนักกีฬาจำนวน 76 คน รวมทั้งสิ้น 163 คน การแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬายิมนาสติกลีลา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 ด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม ในความคิดเห็นของกรรมการบริหารสโมสร มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.37 ในความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 59.39 ในความคิดเห็นของนักกีฬา มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.26

2. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬายิมนาสติกลีลา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 ด้านการฝึกซ้อม ในความคิดเห็นของกรรมการบริหารสโมสร มีปัญหาระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 61.40 ในความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน มีปัญหาน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.33 ในความคิดเห็นของนักกีฬา มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 46.27

3. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬายิมนาสติกลีลา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ในความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสโมสร มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 46.32 ในความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 46.00 ในความคิดเห็นของนักกีฬา มีปัญหาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.21

4. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬายิมนาสติกลีลา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันยิมนาสติกชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23 ด้านการจัดการ ในความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารสโมสร มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 62.66 ในความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 54.29 ในความคิดเห็นของนักกีฬา มีปัญหาในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 46.80

ศิริวุฒิ ทิพย์ไกรสร (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 เพื่อทราบถึงสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 มี 4 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณและสวัสดิการ กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วย ผู้ฝึกสอนจำนวน 30 คน และนักกีฬา จำนวน 290 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความคิดเห็นว่าคุณภาพการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาอยู่อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักกีฬา มีความคิดเห็นว่าคุณภาพการเตรียมทีม ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหาการเตรียม ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาอยู่อยู่ในระดับปานกลาง

สมรรถ อมาตยกุล (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยสภาพและปัญหาการเตรียมทีมในการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนประเภท ก. รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพการเตรียมทีมของผู้ควบคุมทีมและผู้ฝึกสอน ความคิดเห็นโดยรวมส่วนใหญ่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักกีฬาคิดเห็นโดยรวมส่วนใหญ่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. ปัญหาการเตรียมทีมของผู้ควบคุมทีมและผู้ฝึกสอน ความคิดเห็นโดยรวมส่วนใหญ่มีปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านโภชนาการ มีปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักกีฬาคิดเห็นโดยรวมส่วนใหญ่ มีปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับน้อย

จากการศึกษาปัญหาต่าง ๆ จากการแข่งขัน การฝึกซ้อมนักกีฬา และการเตรียมทีมการแข่งขันในงานวิจัยที่ผ่านมา ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ คือ ระยะเวลาการเก็บตัวฝึกซ้อมควรต่อเนื่อง และยาวนาน รวมทั้งปัญหาด้านเบี้ยเลี้ยงไม่เพียงพอ และเบิกจ่ายล่าช้าการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งสาเหตุเหล่านี้เป็นปัญหา และอุปสรรคในการเตรียมทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ซึ่งสมควรแก้ไขและปรับปรุง

เอกชัย นุชลายอง (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคอนฟิการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเฟสปิกเกมส์ ครั้งที่ 8 โดยใช้แบบสอบถามนักกีฬาจำนวน 87 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 33 คน และคณะกรรมการบริหารสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยจำนวน 19 คน รวมทั้งสิ้น 139 คน การแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และคณะกรรมการบริหาร พบว่ามีปัญหาน้อย และในรายชื่อ นักกีฬาเห็นว่ายังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี
 2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และคณะกรรมการบริหาร พบว่ามีปัญหาน้อย และในรายชื่อมีปัญหาได้แก่ อุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่เพียงพอ ไม่สะดวกในการใช้สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม ตลอดจนการเดินทางไปสนามฝึกซ้อม
 3. ด้านการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และคณะกรรมการบริหารพบว่ามีปัญหาน้อย และในรายชื่อที่มีปัญหามาก ได้แก่ เวลาในการฝึกซ้อมในแต่ละวัน/สัปดาห์
 4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และคณะกรรมการบริหาร พบว่ามีปัญหามาก และในรายชื่อที่มีปัญหามากได้แก่ ค่าเบี้ยเลี้ยง การดูแลรักษาพยาบาล ชุดกีฬาที่ใช้ฝึกซ้อมไม่เหมาะสม อาหารไม่เพียงพอ ถูกหลักโภชนาการ หอพักไม่เหมาะสมกับความพิการ สิ่งอำนวยความสะดวก รางวัลที่ได้รับจากการแข่งขัน ตลอดจนการเอาใจใส่และติดตามผลของผู้ที่เกี่ยวข้อง
 5. ด้านการเรียน การทำงาน และหน่วยงานต้นสังกัด ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และกรรมการบริหาร พบว่ามีปัญหาน้อย
- เพชรรัตน์ ยัณรังสี (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัญหาการเตรียมทีมกีฬายกน้ำหนักในการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2546 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมยกน้ำหนัก จำนวน 285 คน ประกอบด้วยนักกีฬา จำนวน 235 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 30 คน และผู้จัดการทีม จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า
1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมยกน้ำหนัก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าแผนการดำเนินการคัดเลือกนักกีฬามีปัญหามาก และในส่วนผู้ฝึกสอนมีความเห็นว่าปัญหาการคัดเลือกนักกีฬามีความยุติธรรม การประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกนักกีฬา และจำนวนนักกีฬาที่เข้าร่วมการคัดเลือก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
 2. ด้านสถานที่อุปกรณ์การฝึกซ้อม นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมยกน้ำหนัก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มาตรฐานของสนามฝึกซ้อม แสงสว่างในสนามฝึกซ้อมและสถานที่เก็บอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
 3. ด้านการฝึกซ้อม นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมยกน้ำหนัก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การวางแผนการเตรียมการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องและมีระบบ ระยะเวลาฝึกซ้อมในแต่ละสัปดาห์ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความสามารถในการรับรู้ของนักกีฬาในการฝึกซ้อม

ความยากง่ายของทักษะที่ปฏิบัติในการฝึกซ้อมและการนำจิตวิทยามาใช้ในการฝึกซ้อม มีปัญหาในระดับมาก

4. ด้านงบประมาณ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมยกน้ำหนัก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การดำเนินงานมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ในเรื่องของงบประมาณด้านการฝึกซ้อม งบประมาณด้านการแข่งขัน ความคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณ งบประมาณในการคัดเลือกนักกีฬาและงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

5. ด้านสวัสดิการ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมยกน้ำหนักส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการดำเนินงานมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ชุดกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขันการจัดสอนเสริมด้านการศึกษาให้กับนักกีฬาคาดติดตามดูแลรักษาพยาบาลและการให้ความช่วยเหลือที่ได้รับบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม การอำนวยความสะดวกยานพาหนะในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมและแข่งขัน การให้รางวัลแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่สร้างชื่อเสียงให้กับชมรมหน่วยงานหรือจังหวัด และตารางการฝึกซ้อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียน

ภราดร สังกรแก้ว (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่นคัดเลือกตัวแทนจังหวัดสุโขทัย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน คัดเลือกตัวแทนภาค 5 กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 เพื่อทราบถึงสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่นคัดเลือกตัวแทนจังหวัดสุโขทัย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน คัดเลือกตัวแทนภาค 5 กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้จัดการทีมจำนวน 10 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 10 คน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นจำนวน 80 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสถานที่ฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพเหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
2. ด้านผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
3. ด้านอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
4. ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
5. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กมล ตันกิมหงษ์ (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ เพื่อแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22 มีจุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ เพื่อแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชายตัวแทนทีมชาติไทยจำนวน 14 คน ซึ่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีเกมส์ครั้งที่ 22 ณ ประเทศเวียดนาม การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและการเขียนบันทึก และทำการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างได้ทำการเขียนบันทึกเกี่ยวกับปัญหาในการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล และแบบสอบถามความเชื่อถือได้ของข้อมูล โดยวิธีการตรวจสอบจากกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบปัญหา 6 ด้านด้วยกัน คือ ชุดฝึกซ้อมไม่เพียงพอ เบี่ยงเหลียงออกช้า สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม ขาดยานพาหนะ และแพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ

ขวัญยืน ร่มสุขการ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดแพร่ ภาคเหนือตอนบน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ระหว่างวันที่ 6 – 10 ตุลาคม พ.ศ. 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้จัดการทีมจำนวน 5 คน ผู้ฝึกสอน หรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจำนวน 20 คน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นจำนวน 65 คน และผู้ที่มีส่วนร่วมในการแข่งขันมวยสากลสมัครเล่นจำนวน 4 คน รวม 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบนโดยรวม มีปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัญหาการเตรียมทีมในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ

2. ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบนเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

- 2.1 ด้านสถานที่การฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของที่พักรักษาเกี่ยวกับ การเก็บตัวฝึกซ้อม ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับการฝึกซ้อมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

- 2.2 ด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบเอาใจใส่ให้นักกีฬา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนผู้ฝึกสอน และผู้ฝึกสอนมีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3 ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บอุปกรณ์ภายหลังการฝึกซ้อมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานของเวทีฝึกซ้อม ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.4 ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอด้านอาหารเสริม ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.5 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาเกี่ยวกับความโปร่งใส ยุติธรรมเรื่องค่าตอบแทนแก่นักกีฬา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับเบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อารยะ โตศิริ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีมจำนวน 22 คน ผู้ฝึกสอนจำนวน 35 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลจำนวน 377 คน โดยการใช้แบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 ตามความคิดเห็นของ ทีมที่ไม่ผ่านรอบแรก สภาพการเตรียมทีมโดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านสวัสดิการ และด้านวันและเวลาในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง และด้านผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับมาก

2. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 ตามความคิดเห็นของ ทีมที่ไม่ผ่านรอบก่อนรองชนะเลิศ สภาพการเตรียมทีมโดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ด้านผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านสวัสดิการ และด้านวันและเวลาในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับมาก

3. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 ตามความคิดเห็นของ ทีมที่ผ่านรอบชิงชนะเลิศ สภาพการเตรียมทีมโดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านสวัสดิการ และด้านวันและเวลาในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง

พีรชฌ์ สมุทรโชติช่วง (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาบาสเกตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาบาสเกตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีมผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ในสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งทีมบาสเกตบอลเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 จำนวน 100 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาบาสเกตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านผู้ฝึกสอน โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 84.55 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 15.45 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
2. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 79.55 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 20.45 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
3. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 77.55 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 22.45 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.33 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 38.67 และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
5. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก โดยรวมมีสภาพที่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 66.42 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 33.58 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

พัชรภรณ์ เกตุพันธุ์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาไทยเพื่อการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักกีฬาประเภทบุคคล และนักกีฬาประเภททีม จำนวน 1,138 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .98) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาไทยเพื่อการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 โดยรวมอยู่ในปัญหาระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.11 และ 0.65 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาไทยเพื่อการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมพงษ์ แก้วเวหา (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวน 325 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้สถิติที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณและสวัสดิการ และด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 99.23, 95.31, 94.88, 95.08, 93.61, และ 93.92 ตามลำดับ

2. สภาพการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณและสวัสดิการ และด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90, 2.10, 2.10, 2.08, 2.16, และ 2.21 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95, 1.08, 0.99, 0.97, 1.01, 1.01 ตามลำดับ

3. การเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา พบว่ามีปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อ ไม่แตกต่างกัน

ชัยชนะ เหมหอมเงิน (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตวอลเลย์ ระดับอุดมศึกษา ประจำปี 2552 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อทราบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตวอลเลย์ ระดับอุดมศึกษา ประจำปี 2552 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตวอลเลย์ ระดับอุดมศึกษา ประจำปี 2552 ได้มาจากจำนวนประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตวอลเลย์ ระดับอุดมศึกษา ประจำปี 2552 ประกอบด้วย ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ระดับอุดมศึกษา ประจำปี 2552 ตามความคิดเห็นของ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ตามลำดับ

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา สภาพไม่มีสอดคล้องกัน คิดเป็นร้อยละ 67.19 , 66.41, 55.47 และ 65.63 ตามลำดับ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกัน คิดเป็นร้อยละ 41.29 , 47.66 , 51.56 และ 50.00 ตามลำดับ
2. ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึก สภาพไม่มีสอดคล้องกัน คิดเป็นร้อยละ 73.75 , 60.00 , 55.63 และ 51.25 ตามลำดับ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกัน คิดเป็นร้อยละ 38.75 , 40.00 , 61.88 และ 41.88 ตามลำดับ
3. ด้านการฝึกซ้อม สภาพไม่มีสอดคล้องกัน คิดเป็นร้อยละ 70.63 , 61.88 , 55.00 และ 54.38 ตามลำดับ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกัน คิดเป็นร้อยละ 36.88 , 43.13 , 61.25 และ 43.13 ตามลำดับ
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ สภาพไม่มีสอดคล้องกัน คิดเป็นร้อยละ 72.50 , 64.38 , 60.00 และ 59.38 ตามลำดับ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกัน คิดเป็นร้อยละ 45.00 , 50.00 , 66.25 และ 45.00 ตามลำดับ

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องปัญหาการเตรียมทีมสำหรับการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ นั้น พบว่า มีปัญหาในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านสถานที่ในการฝึกซ้อม ดังนั้นการเตรียมทีมกีฬาซึ่งเป็นงานในความรับผิดชอบของ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ ให้บรรลุทุกสิ่งทุกอย่าง ดังนั้นการเตรียมทีมให้มีความพร้อมก่อนช่วงการแข่งขันจึงนับเป็นปัญหาและอุปสรรคอย่างมาก ด้วยประสบการณ์ ด้วยความสามารถ ความอดทน และความมานะพยายามของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงจะสามารถฝ่าฟันอุปสรรคจนทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 เพื่อทราบถึงสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล ข้อมูลที่ได้นั้นก็เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลให้สูงขึ้น รวมถึงการทำให้การแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล ในระดับมหาวิทยาลัยและระดับอื่นๆ มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐ และเอกชนที่ส่งทีมรักบี้ฟุตบอลเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 จำนวน 19 ทีม

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ฝึกสอนจำนวน 19 คน ที่ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ฝึกสอนทั้งหมด 19 คน เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ และเป็นนักกีฬาจำนวน 285 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากจำนวนทีมรักบี้ฟุตบอล 19 ทีม สุ่มมาทีมละ 15 คน เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามการวิจัย รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 304 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

ทีม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	นักกีฬา	นักกีฬา
1. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	30	15
2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	30	15
3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	30	15
4. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	30	15

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล (ต่อ)

ทีม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	นักกีฬา	นักกีฬา
5. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	30	15
6. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	30	15
7. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	30	15
8. มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	30	15
9. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	30	15
10. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครเหนือ	30	15
11. มหาวิทยาลัยธนบุรี	30	15
12. มหาวิทยาลัยบูรพา	30	15
13. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	30	15
14. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	30	15
15. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	30	15
16. มหาวิทยาลัยศิลปากร	30	15
17. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	30	15
18. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง	30	15
19. สถาบันการพลศึกษา	30	15
รวม	570	285

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ฉบับ ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน ในเรื่องสภาพการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

2. แบบสอบถามปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ตอน ตามเฉพาะนักกีฬา ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทีม (ชื่อมหาวิทยาลัย)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
3. ด้านการฝึกซ้อม
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาการจัดทำแบบสัมภาษณ์เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสัมภาษณ์สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ของผู้ฝึกสอน

2. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของสถาบันต่างๆ ที่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

3. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ศึกษาค้นคว้าแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการวิจัยเพื่อหารูปแบบในการดำเนินการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลและการค้นคว้าข้อมูลในการวิจัย และเขียนนิยามการปฏิบัติการของสภาพและปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล ในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4. การสร้างแบบสอบถาม ได้ศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการ เพื่อนำมาสรุปขอบเขตต่างๆ ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

4.1 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

4.2 ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

4.3 ด้านการฝึกซ้อม

4.4 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

5. นำขอบเขตของด้านต่างๆ มาสร้างข้อย่อยของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบไปปรึกษาคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท

7. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบหาความเที่ยงตรง

8. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา แล้วนำไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบใหม่อีกครั้งหนึ่ง

9. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 คน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา (α - Coefficient) ด้วยวิธีของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 แสดงว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นในระดับสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังอธิการบดีสถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ฝึกสอน และนักกีฬารักบี้ฟุตบอลของสถาบันต่างๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ส่งแบบสอบถามไปยังอธิการบดีของสถาบันต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากผู้ฝึกสอน และนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

3. ผู้วิจัยดำเนินการติดตามผลในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ฝึกสอน และนักกีฬารักบี้ฟุตบอลของสถาบันต่างๆ

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน พบว่า ทุกฉบับมีความสมบูรณ์

5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นได้นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนมาสรุปเพื่อนำเสนอในรูปความเรียง

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 38 ของนักกีฬามาดำเนินการดังนี้

2.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 นำเสนอจำแนกตามจำนวนทีม

2.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ซึ่งประกอบด้วยด้านต่างๆ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มาวิเคราะห์แต่ละด้านโดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของตัวแปรแต่ละด้าน นำมาสรุปเป็นรูปตารางและความเรียง

2.3 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ที่เป็นคำถามปลายเปิด มาสรุปนำเสนอในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ความถี่ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
%	แทน	ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ดังนี้

1. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน นักกีฬารักบี้ฟุตบอลสามารถนำมาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียงได้ดังนี้

- สภาพในการเตรียมทีมของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

1. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.1 แผนการเตรียมทีม

1.1.1 เสาะหานักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลในมหกรรมกีฬาต่างๆ เพื่อเรียกตัวนักกีฬาดังกล่าวมาคัดเลือกเข้าร่วมทีมเป็นประจำทุกๆ ปี

1.1.2 จัดทำโครงการแข่งขันกีฬายานนอกเพื่อเพิ่มศักยภาพของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

1.1.3 จัดทำโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกีฬาให้กับนักกีฬาที่มีพรสวรรค์ที่สามารถแสดงความเป็นเลิศทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ตนถนัดได้

1.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

1.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาตามรอบปีงบประมาณที่ตั้งไว้เป็นส่วนใหญ่

1.2.2 ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบ้างแต่เป็นส่วนน้อย

1.2.3 จำนวนงบประมาณที่ได้รับจะมีปัญหาต่อการเสริมสร้างศักยภาพของนักกีฬาในระยะยาว ได้แก่ การเก็บตัวนักกีฬา การจัดอาหารเสริม การนำนักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่และอื่นๆ ที่ต้องใช้งบประมาณเพิ่มเติมมากขึ้นซึ่งงบประมาณที่ได้รับแต่ละปีมักจะไม่ว่างเพียงพอกับความ ต้องการ

1.2.4 มีอุปสรรคมากในการขอเพิ่มงบประมาณเนื่องจากไม่ได้รับการอนุมัติ ตามที่ขอ

1.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

1.3.1 ปริมาณของนักกีฬาที่เข้ามารับการคัดเลือกมีจำนวนอัตราส่วนลดลงทุกปีอาจเป็นเพราะนักศึกษารุ่นหลังไม่ค่อยสนใจในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเท่าที่ควร

1.3.2 ระดับความสามารถของนักกีฬาที่อยู่ในระดับดีมีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่มาสมัครเพราะมีใจรักทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทีมที่มีผู้เล่นที่มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

1.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

1.4.1 นักศึกษาแต่ละบุคคลจะมีระยะเวลาที่จำกัดเป็นส่วนตัวและไม่ค่อยจะตรงกัน นอกเสียจากว่าเป็นช่วงเก็บตัวนักกีฬาแต่ก็น้อยเกินไปในการที่จะพัฒนาความสามารถของนักกีฬา บางคน

1.4.2 การฝึกซ้อมในเวลากลางคืนจะเป็นประโยชน์อย่างมากแต่มีปัญหาเรื่องความพร้อมของสนามโดยเฉพาะแสงสว่างไม่เพียงพอ

1.4.3 สนามฝึกซ้อมมักจะมีผู้เข้ามาใช้บริการอื่นๆ อยู่เสมอทำให้การกำหนดเวลาการฝึกซ้อมต้องเลื่อนออกไปเป็นบางครั้ง

1.5 ความพร้อมด้านสถานที่

1.5.1 สภาพของสนามโดยเฉพาะพื้นดินและหญ้าการใช้สนามบ่อยๆ จะมีปัญหาเพราะไม่ค่อยได้รับการฟื้นฟูสภาพอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บกับนักกีฬาได้ง่าย

1.5.2 แสงสว่างสำหรับใช้ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนมีไม่เพียงพอ

1.5.3 การรักษาความสะอาดของเจ้าหน้าที่ไม่ครอบคลุมเนื่องจากเจ้าหน้าที่รักษาดูแลความสะอาดมีน้อย

1.5.4 สนามและอาคารสถานที่มีการใช้ร่วมกันหลายกลุ่มดังนั้นจึงทำให้จัดสรรเวลาในการใช้ให้คงที่ไม่ค่อยได้

2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2.1 แผนการเตรียมทีม

2.1.1 เสาะหานักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลในมหกรรมกีฬาเยาวชนแห่งชาติ เพื่อเรียกตัวนักกีฬามาคัดเลือกเข้าร่วมทีมเป็นประจำ

2.2.2 จัดทำโครงการแข่งขันกีฬายานนอกเพื่อเพิ่มศักยภาพของนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

2.2.3 จัดทำโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกีฬาให้กับนักกีฬาที่มีพรสวรรค์ที่สามารถแสดงความเป็นเลิศทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ตนถนัดได้

2.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

2.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาตามรอบปีงบประมาณที่ตั้งไว้

2.2.2 ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.2.3 การขอเพิ่มงบประมาณไม่ได้รับการอนุมัติตามที่ขอ

2.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

2.3.1 นักกีฬาที่เข้ามารับการคัดเลือกมีน้อย

2.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

2.4.1 นักศึกษาแต่ละบุคคลจะมีระยะเวลาที่จำกัดเป็นส่วนตัวและไม่ค่อยจะตรงกัน นอกเสียจากว่าเป็นช่วงเก็บตัวนักกีฬาแต่ก็น้อยเกินไปในการที่จะพัฒนาความสามารถของนักกีฬา บางคน

2.4.2 การฝึกซ้อมในเวลากลางคืนจะเป็นประโยชน์อย่างมากแต่มีปัญหาเรื่องความพร้อมของสนามโดยเฉพาะแสงสว่างไม่เพียงพอ

2.5 ความพร้อมด้านสถานที่

2.5.1 สภาพของสนามโดยเฉพาะพื้นดินและหญ้าการใช้สนามบ่อยๆ จะมีปัญหา เพราะไม่ค่อยได้รับการฟื้นฟูสภาพอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บกับนักกีฬาได้ง่าย

2.5.2 แสงสว่างสำหรับใช้ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนมีไม่เพียงพอ

3. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.1 แผนการเตรียมทีม

3.1.1 เสาะหานักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลในมหกรรมกีฬาต่างๆ เพื่อเรียกตัวนักกีฬาดังกล่าวมาคัดเลือกเข้าร่วมทีมเป็นประจำทุกๆ ปี

3.1.2 จัดทำโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลสนับสนุนให้มีการเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ

3.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

3.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาตามรอบปีงบประมาณที่ตั้งไว้

3.2.2 งบประมาณที่ได้รับในแต่ละปีไม่เพียงพอกับความต้องการเนื่องจาก

สภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันค่าใช้จ่ายสูงขึ้น

3.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

3.3.1 นักกีฬาที่เข้ามารับการคัดเลือกมีจำนวนน้อย บางครั้งไม่ต้องคัดเลือก

3.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

3.4.1 การฝึกซ้อมในเวลากลางคืนมีปัญหาเรื่องแสงสว่างไม่เพียงพอ

3.5 ความพร้อมด้านสถานที่

3.5.1 แสงสว่างสำหรับใช้ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนมีไม่เพียงพอ

4. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

4.1 แผนการเตรียมทีม

4.1.1 จัดทำโครงการแข่งขันกีฬภายใน

4.1.2 จัดทำโครงการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

4.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

4.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันและหน่วยงานภายนอก

4.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

4.3.1 นักกีฬาที่เข้ามารับการคัดเลือกมีความสามารถในกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับต่ำถึง

ปานกลาง

4.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

4.4.1 เวลาในการเก็บตัวนักกีฬามีน้อยเกินไปสำหรับการพัฒนาความสามารถของ

นักกีฬาบางคน

4.4.2 การฝึกซ้อมในเวลากลางคืนมีปัญหาเรื่องแสงสว่างไม่เพียงพอ

4.5 ความพร้อมด้านสถานที่

4.5.1 แสงสว่างสำหรับใช้ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนมีไม่เพียงพอ

4.5.2 ความสะอาดของสนามไม่เหมาะสม

5. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

5.1 แผนการเตรียมทีม

5.1.1 จัดทำโครงการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

5.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

5.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันและหน่วยงานภายนอก

5.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

5.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

5.3.2 มีนักศึกษาให้ความสนใจมาคัดเลือกตัวเป็นนักกีฬาจำนวนหนึ่ง

5.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

5.4.1 เวลาที่ใช้ในการเก็บตัวนักกีฬามีน้อย

5.4.2 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันมีน้อยเฉพาะช่วงเวลาดอนเย็น

5.5 ความพร้อมด้านสถานที่

5.5.2 สภาพของสนามควรได้รับการปรับปรุงพื้นหญ้าเพื่อป้องกันการบาดเจ็บ

6. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

6.1 แผนการเตรียมทีม

6.1.1 โครงการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอก

6.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

6.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรง

6.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

6.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

6.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

6.4.1 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันจะใช้ช่วงเวลาดอนเย็นและวันเสาร์

6.5 ความพร้อมด้านสถานที่

6.5.2 สภาพของสนามโดยรวมไม่มีปัญหา

7. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7.1 แผนการเตรียมทีม

7.1.1 จัดทำโครงการแข่งขันกีฬาภายในเพื่อสังเกตนักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอล

7.1.2 จัดทำโครงการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

7.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

7.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาตามรอบปีงบประมาณที่ตั้งไว้

7.2.2 ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

7.3.1 มีกฎเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เป็นมาตรฐาน

7.3.2 นักกีฬามีระดับความสามารถแตกต่างกันมากทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา

ทีม

7.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

7.4.1 นักกีฬามาจากหลายคณะทำให้มีเวลารว้างไม่ค่อยตรงกัน

7.4.2 การเก็บตัวฝึกซ้อม เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบทางด้านผลการเรียนของนักศึกษา

บางคน

7.5 ความพร้อมด้านสถานที่

7.5.1 สภาพของสนามค่อนข้างสมบูรณ์

8. มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

8.1 แผนการเตรียมทีม

8.1.1 มีโครงการแข่งขันกีฬาภายใน

8.1.2 มีโครงการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

8.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

8.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาตามรอบปีงบประมาณที่ตั้งไว้

8.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

8.3.1 มีกฎเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เป็นมาตรฐาน

8.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

8.4.1 การเก็บตัวฝึกซ้อม เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบทางด้านผลการเรียนของนักศึกษา

บางคน

8.5 ความพร้อมด้านสถานที่

8.5.1 สภาพของสนามพอใช้

9. มหาวิทยาลัยขอนแก่น

9.1 แผนการเตรียมทีม

9.1.1 จัดทำโครงการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬามหาวิทยาลัย

9.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

9.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาตามรอบปีงบประมาณที่ตั้งไว้

9.2.2 ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

9.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

9.3.1 มีนักกีฬารักบี้ฟุตบอลมาคัดเลือกจำนวนน้อย

9.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

9.4.1 นักกีฬาจากหลายคณะทำให้มีเวลาว่างไม่ค่อยตรงกัน

9.4.2 การเก็บตัวฝึกซ้อม เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทางด้านผลการเรียนของนักศึกษา

บางคน

9.5 ความพร้อมด้านสถานที่

9.5.1 สภาพของฟิสิกส์สนามควรได้รับการปรับปรุง

10. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครเหนือ

10.1 แผนการเตรียมทีม

10.1.1 โครงการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬามหาวิทยาลัย

10.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

10.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรง

10.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

10.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

10.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

10.4.1 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันจะใช้ช่วงเวลาตอนเย็นเป็นส่วนใหญ่

10.5 ความพร้อมด้านสถานที่

10.5.1 สภาพของสนามโดยรวมไม่สมบูรณ์

10.5.2 มีไฟส่องสว่างสำหรับการเล่นในเวลากลางคืนไม่เพียงพอ

11. มหาวิทยาลัยธนบุรี

11.1 แผนการเตรียมทีม

11.1.1 โครงการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬามหาวิทยาลัย

11.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

11.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรง

11.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

11.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอลและมีนักศึกษาเข้ามารับการ

คัดเลือกจำนวนน้อย

11.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

11.4.1 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันจะใช้ช่วงเวลาตอนเย็นเป็นส่วนใหญ่

11.5 ความพร้อมด้านสถานที่

11.5.1 สภาพของสนามโดยเฉพาะพื้นสนามหญ้าไม่สมบูรณ์

11.5.2 มีไฟส่องสว่างมีน้อยให้แสงสว่างไม่เพียงพอ

12. มหาวิทยาลัยบูรพา

12.1 แผนการเตรียมทีม

12.1.1 โครงการแข่งขันกีฬากายในและกีฬามหาวิทยาลัย

12.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

12.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรง

12.2.2 ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกและที่เกี่ยวข้อง

12.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

12.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

12.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

12.4.1 มีการเก็บตัวเพื่อฝึกซ้อม

12.5 ความพร้อมด้านสถานที่

12.5.1 สภาพของสนามโดยรวมสมบูรณ์

12.5.2 มีไฟส่องสว่างสำหรับการเล่นในเวลากลางคืนเพียงพอ

13. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

13.1 แผนการเตรียมทีม

13.1.1 โครงการแข่งขันกีฬากายในและกีฬามหาวิทยาลัย

13.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

13.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรง

13.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

13.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอลและมีนักศึกษาเข้ามารับการคัดเลือกจำนวนน้อย

13.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

13.4.1 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันจะใช้ช่วงเวลาตอนเย็นเป็นส่วนใหญ่และมีการเก็บตัวนักกีฬา

13.5 ความพร้อมด้านสถานที่

13.5.1 สภาพของสนามโดยเฉพาะพื้นสนามหญ้าไม่สมบูรณ์

13.5.2 มีไฟส่องสว่างมีน้อยให้แสงสว่างไม่เพียงพอ

14. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

14.1 แผนการเตรียมทีม

14.1.1 โครงการแข่งขันกีฬากายในและกีฬามหาวิทยาลัย

14.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

14.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรง

14.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

14.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอลและมีนักศึกษาเข้ามารับการคัดเลือกจำนวนน้อย

14.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

14.4.1 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันจะใช้ช่วงเวลาตอนเย็นเป็นส่วนใหญ่และมีการเก็บตัวนักกีฬา

14.5 ความพร้อมด้านสถานที่

14.5.1 สภาพของสนามโดยเฉพาะพื้นสนามหญ้าไม่สมบูรณ์

14.5.2 มีไฟส่องสว่างมีน้อยให้แสงสว่างไม่เพียงพอ

15. มหาวิทยาลัยรามคำแหง

15.1 แผนการเตรียมทีม

15.1.1 โครงการแข่งขันกีฬากายในและกีฬามหาวิทยาลัย

15.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

15.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรง

15.2.2 ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกและที่เกี่ยวข้อง

15.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

15.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอลและมีนักศึกษาเข้ามารับการคัดเลือกพอสมควร

15.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

15.4.1 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันจะใช้ช่วงเวลาตอนเย็นเป็นส่วนใหญ่

15.4.2 มีการเก็บตัวนักกีฬาเพื่อฝึกซ้อมระยะหนึ่ง

15.5 ความพร้อมด้านสถานที่

15.5.1 สภาพของสนามโดยเฉพาะพื้นสนามหญ้าค่อนข้างสมบูรณ์

15.5.2 มีไฟส่องสว่างเพียงพอ

16. มหาวิทยาลัยศิลปากร

16.1 แผนการเตรียมทีม

16.1.1 โครงการแข่งขันกีฬากายในและกีฬามหาวิทยาลัย

16.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

16.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรง

16.2.2 ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกและที่เกี่ยวข้อง

16.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

16.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอลและมีนักศึกษาเข้ามารับการคัดเลือกพอสมควร

16.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

16.4.1 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันจะใช้ช่วงเวลาตอนเย็นเป็นส่วนใหญ่

16.4.2 มีการเก็บตัวนักกีฬาเพื่อฝึกซ้อมระยะหนึ่ง

16.5 ความพร้อมด้านสถานที่

16.5.1 สภาพของสนามโดยเฉพาะพื้นสนามหญ้าไม่ค่อยจะสมบูรณ์

16.5.2 มีไฟส่องสว่างเพียงพอแต่ถ้าเพิ่มเติมเล็กน้อยบางจุดจะดีมาก

17. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

17.1 แผนการเตรียมทีม

17.1.1 โครงการแข่งขันกีฬากายในและกีฬามหาวิทยาลัย

17.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

17.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรง

17.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

17.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

17.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

17.4.1 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันจะใช้ช่วงเวลาตอนเย็นเป็นส่วนใหญ่

17.5 ความพร้อมด้านสถานที่

17.5.1 สภาพของสนามโดยเฉพาะพื้นสนามหญ้าไม่สมบูรณ์

17.5.2 มีไฟส่องสว่างมีน้อยให้แสงสว่างไม่เพียงพอ

18. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าท่าอากาศยานนครราชสีมา

18.1 แผนการเตรียมทีม

18.1.1 โครงการแข่งขันกีฬากายในและกีฬามหาวิทยาลัย

18.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

18.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรง

18.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

18.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอลและมีนักศึกษาเข้ามารับการคัดเลือกจำนวนน้อย

18.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

18.4.1 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันจะใช้ช่วงเวลาตอนเย็นเป็นส่วนใหญ่และมีการเก็บตัวนักกีฬา

18.5 ความพร้อมด้านสถานที่

18.5.1 สภาพของสนามโดยเฉพาะพื้นสนามหญ้าควรได้รับการปรับปรุง

19. สถาบันการพลศึกษา

19.1 แผนการเตรียมทีม

19.1.1 โครงการแข่งขันกีฬาภายในและกีฬามหาวิทยาลัย

19.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

19.2.1 ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันโดยตรงเป็นส่วนใหญ่

19.2.2 ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเป็นจำนวนน้อย

19.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

19.3.1 มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอลและมีนักศึกษาเข้ามารับการคัดเลือกจำนวนมากพอสมควร

19.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

19.4.1 เวลาในการฝึกซ้อมระหว่างวันจะใช้ช่วงเวลาตอนเย็นเป็นส่วนใหญ่และมีการเก็บตัวนักกีฬาระยะเวลาหนึ่ง

19.5 ความพร้อมด้านสถานที่

19.5.1 สภาพของสนามค่อนข้างจะสมบูรณ์

19.5.2 มีไฟส่องสว่างเพียงพอ

สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับสภาพการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 จำนวน 19 คน ดังนี้

- แผนการเตรียมทีม ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 นั้น ส่วนใหญ่จะมีการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลโดยการเสาะหานักกีฬาจากมหกรรมกีฬาที่มีการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล รวมทั้งมีการมีการ

ส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกีฬาให้กับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มีพรสวรรค์และสามารถแสดงความเป็นเลิศทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ตนถนัด

- งบประมาณในการเตรียมทีม ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 ทั้ง 19 ทีม ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาของตนตามรอบปีงบประมาณที่ตั้งไว้เป็นส่วนใหญ่ ในส่วนการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบ้างแต่เป็นส่วนน้อยจํานวนงบประมาณที่ได้รับนั้น มีปัญหาต่อการเสริมสร้างศักยภาพของนักกีฬาในระยะยาว ได้แก่ การเก็บตัวนักกีฬา การจัดอาหารเสริม การนำนักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่ และอื่นๆ ที่ต้องใช้งบประมาณเพิ่มเติมมากขึ้นซึ่งงบประมาณที่ได้รับแต่ละปีมักจะไม่ค่อยเพียงพอกับความต้องการและมีอุปสรรคมากในการขอเพิ่มงบประมาณเนื่องจากไม่ได้รับการอนุมัติตามที่ขอ

- การคัดเลือกตัวนักกีฬา ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 ส่วนมากจะไม่ค่อยมีปริมาณของนักกีฬาที่เข้ามารับการคัดเลือกโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณน้อย จึงทำให้นักกีฬาน้อยลงในบางมหาวิทยาลัยนั้น ไม่ต้องมีการคัดเลือกตัวนักกีฬารักบี้ฟุตบอล อาจเป็นเพราะนักศึกษารุ่นหลังไม่ค่อยสนใจในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเท่าที่ควร และระดับความสามารถของนักกีฬาที่อยู่ในระดับดีมีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่มาสมัครเพราะมีใจรักทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทีมที่มีผู้เล่นที่มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

- ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม นักศึกษาแต่ละบุคคลจะมีระยะเวลาที่จำกัดเป็นส่วนตัวและไม่ค่อยจะตรงกันนอกเสียจากว่าเป็นช่วงเก็บตัวนักกีฬาแต่น้อยเกินไปที่จะพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนจะเป็นประโยชน์อย่างมากแต่สภาพความพร้อมของสนาม โดยเฉพาะแสงสว่างไม่เพียงพอ ในส่วนสภาพการใช้สนามฝึกซ้อมนั้นมักจะมีผู้เข้ามาให้บริการอื่นๆ อยู่เสมอจึงทำให้การกำหนดเวลาการฝึกซ้อมต้องเลื่อนออกไปเป็นบางครั้งและการฝึกซ้อมในแต่ละวันก็ไม่เพียงพอกับการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา สุดท้ายนักกีฬาเรียนต่างคณะกัน จึงทำให้เวลาว่างไม่ค่อยตรงกัน

- ความพร้อมด้านสถานที่ ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 โดยรวมมีสภาพของสนามฝึกซ้อมค่อนข้างที่จะแย่ไม่ค่อยได้รับการฟื้นฟูสภาพสนามฝึกซ้อมและอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บกับนักกีฬาได้ง่าย แสงสว่างสำหรับใช้ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนมีไม่เพียงพอโดยเฉพาะทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด การรักษาความสะอาดของเจ้าหน้าที่ไม่ครอบคลุมเนื่องจากเจ้าหน้าที่รักษาดูแลความสะอาดมีน้อยสนามและอาคารสถานที่มีการใช้ร่วมกันหลายกลุ่มนั้น จึงทำให้จัดสรรเวลาในการใช้ให้คงที่ไม่ค่อยได้

2. ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลสามารถนำมาสรุปและนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียงได้ดังนี้

ตอนที่ 2 ปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

ตาราง 2 จำนวนความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา (N = 285)

รายการ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการประกาศรับสมัครนักกีฬา	f	54	41	70	99	21
	%	18.95	14.39	24.56	34.74	7.37
2. มีคณะกรรมการในการคัดเลือกนักกีฬา	f	69	59	43	111	3
	%	24.21	20.70	15.09	38.95	1.05
3. มีการแจ้งหรือประชุมชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา	f	88	35	98	36	28
	%	30.88	12.28	34.39	12.63	9.82
4. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	f	154	45	99	46	1
	%	54.04	15.79	34.74	16.14	0.35
5. มีการทดสอบทักษะความสามารถด้านกีฬาของนักกีฬา	f	112	65	62	32	14
	%	39.30	22.81	21.75	11.23	4.91
6. มีช่วงเวลาในการให้นักกีฬาแสดงความสามารถ	f	94	86	35	10	0
	%	32.38	30.18	12.28	3.51	0.00
7. การคัดเลือกมีความยุติธรรม	f	78	80	102	11	14
	%	27.37	28.07	35.79	3.86	4.91
8. มีการประกาศผลการคัดเลือกตัวนักกีฬาอย่างชัดเจน	f	77	54	68	81	5
	%	27.02	18.95	23.86	28.42	1.75
รวม	f	726	465	577	426	86
	%	31.84	20.39	25.31	18.68	3.77

จากตาราง 2 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มี ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.84 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในการคัดเลือกตัวนักกีฬา ร้อยละ 54.04 สำหรับข้อที่มีปัญหา น้อยที่สุด ได้แก่ มีการประกาศรับสมัครนักกีฬา ร้อยละ 18.95

ตาราง 3 จำนวนความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม (N = 285)

รายการ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีสนามฝึกซ้อมเพียงพอ	f	31	77	57	88	32
	%	10.88	27.02	20.00	30.88	11.23
2. มีสนามฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน	f	58	95	58	42	32
	%	20.35	33.33	20.35	14.74	11.23
3. มีสนามฝึกซ้อมที่มีแสงสว่างเพื่อใช้ ฝึกซ้อมในเวลากลางคืน	f	145	89	34	11	6
	%	50.88	31.23	11.93	3.86	2.11
4. มีอุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมเพียงพอ	f	45	36	94	64	46
	%	15.79	12.63	32.98	22.46	16.14
5. มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน	f	67	62	81	70	5
	%	23.51	21.75	28.42	24.56	1.75
6. มีห้องส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย ที่ได้มาตรฐาน	f	44	45	70	89	37
	%	15.44	15.79	24.56	31.23	12.98
7. มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องสุขาและ ห้องอาบน้ำเพียงพอ	f	12	55	46	89	83
	%	4.21	19.30	16.14	31.23	29.12
8. มีความสะดวกในการเข้าใช้สถานที่ ฝึกซ้อม	f	45	72	77	70	21
	%	15.79	25.26	27.02	24.56	7.37
รวม	f	447	531	517	523	262
	%	19.61	23.29	22.67	22.94	11.49

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 23.29 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ มีสนามฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน ร้อยละ 33.33 สำหรับข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ มีอุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมเพียงพอ ร้อยละ 12.63

ตาราง 4 จำนวนความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านการฝึกซ้อม (N = 285)

รายการ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโปรแกรมการฝึกซ้อมระยะสั้นและระยะยาวชัดเจน	f	23	56	112	62	32
	%	8.07	19.65	39.30	21.75	11.23
2. มีโปรแกรมการฝึกทักษะส่วนบุคคลและโปรแกรมการฝึกทักษะเป็นทีม	f	45	54	75	88	23
	%	15.79	18.95	26.32	30.88	8.07
3. มีโปรแกรมการสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	f	34	72	80	89	10
	%	11.93	25.26	28.07	31.23	3.51
4. มีการจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด	f	88	82	72	42	1
	%	30.88	28.77	25.26	14.74	0.35
5. มีการสอดแทรก กฎ ระเบียบ กติกาที่จำเป็นสำหรับการแข่งขัน	f	119	79	42	31	14
	%	41.75	27.72	14.74	10.88	4.91
6. มีการกระตุ้นและพัฒนาสภาพจิตใจของนักกีฬาให้เข้มแข็ง	f	101	84	54	24	22
	%	35.44	29.47	18.95	8.42	7.72
7. มีการเก็บตัวระหว่างการฝึกซ้อม	f	1	5	54	114	111
	%	0.35	1.75	18.95	40.00	38.95
8. มีการให้ความรู้เรื่องการป้องกันการบาดเจ็บและการให้การรักษการบาดเจ็บ	f	34	71	78	70	32
	%	11.93	24.91	27.37	24.56	11.23
รวม	f	445	503	567	520	245
	%	19.52	22.06	24.87	22.81	10.74

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านการฝึกซ้อมมีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.87 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ มีโปรแกรมการฝึกซ้อมระยะสั้นและระยะยาวชัดเจน ร้อยละ 39.30 สำหรับข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ มีการสอดแทรกกฎ ระเบียบ กติกาที่จำเป็นสำหรับการแข่งขัน ร้อยละ 14.74

ตาราง 5 จำนวนความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ (N = 285)

รายการ		ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดสรรงบประมาณจากต้นสังกัดที่เพียงพอ	f	46	68	80	72	19
	%	16.14	23.86	28.07	25.26	6.67
2. มีความสะดวกคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน	f	111	98	51	11	14
	%	38.95	34.39	17.89	3.86	4.91
3. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ	f	117	92	54	21	1
	%	41.05	32.28	18.95	7.37	0.35
4. มีการจัดสรรเบี้ยเลี้ยงและค่าอาหารให้กับนักกีฬาอย่างเหมาะสม	f	121	87	58	12	7
	%	42.46	30.53	20.35	4.21	2.46
5. มีงบประมาณด้านพาหนะสำหรับบริการนำนักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่	f	85	78	60	50	12
	%	29.83	27.37	21.05	17.54	4.21
6. มีสวัสดิการด้านรักษาพยาบาลและตรวจสุขภาพนักกีฬาในระหว่างฝึกซ้อม	f	32	60	92	67	34
	%	11.23	21.05	32.28	23.51	11.93
7. มีการจัดอาหารเสริมที่มีคุณภาพให้กับนักกีฬาในขณะเก็บตัวฝึกซ้อม	f	43	61	79	57	45
	%	15.09	21.40	27.72	20.00	15.79
8. มีการได้รับงบประมาณสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก	f	28	35	55	96	71
	%	9.82	12.28	19.30	33.68	24.91
รวม	f	583	579	529	386	203
	%	25.57	25.40	23.20	17.93	8.90

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ มี ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.57 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ มีการจัดสรรเบี้ยเลี้ยงและค่าอาหารให้กับนักกีฬาอย่างเหมาะสม ร้อยละ 42.46 สำหรับข้อที่มี ปัญหาน้อยที่สุดได้แก่มีการได้รับงบประมาณสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก ร้อยละ 9.82

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มีต่อปัญหา การเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 รวบรวมและนำเสนอได้ ดังนี้

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

- 1.1 ควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางด้านทักษะ กีฬาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคัดเลือก
- 1.2 การแจ้งรายละเอียดในการคัดเลือกและการประกาศผลการคัดเลือกต้องมี ความชัดเจนและโปร่งใส
- 1.3 ควรเพิ่มระยะเวลาในการสมัครและคัดเลือกในวันหยุดเรียนเพื่อไม่ให้ เป็นอุปสรรคต่อนักกีฬาบางคนและสามารถเตรียมความพร้อมได้ทั่วถึงกันทุกคน
- 1.4 คัดเลือกนักกีฬาที่เก่งกว่ามากกว่าชั้น
- 1.5 ควรเฟ้นหาโค้ชของนักกีฬา
- 1.6 สนามในการคัดเลือกตัวนักกีฬาควรเป็นสนามหญ้า
- 1.7 มีนักกีฬามาคัดเลือกน้อยทำให้ในการจัดทีมค่อนข้างลำบาก
- 1.8 ควรมีการประกาศประชาสัมพันธ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาให้มากขึ้น

2. ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

- 2.1 ควรมีการเพิ่มแสงสว่างสำหรับใช้ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนได้อย่าง เพียงพอ
- 2.2 ควรปรับมาตรฐานของสนามในบางเรื่อง เช่น อุปกรณ์ส่งเสริมสมรรถภาพ เป็นต้น
- 2.3 ควรปรับปรุงเรื่องความสะดวกของห้องสุขา ห้องอาบน้ำ และห้องพักผ่อน ให้สะอาดอยู่เสมอ
- 2.4 สถานที่และอุปกรณ์ไม่ค่อยพร้อม
- 2.5 สนามควรมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและให้ได้มาตรฐาน
- 2.6 มีการจำกัดในการฝึกซ้อม เช่น สนามฟุตบอล

2.7 ควรมีการสร้างห้องอาบน้ำและห้องแต่งกายเพิ่มเติมสำหรับนักกีฬา

3. ด้านการฝึกซ้อม

3.1 ควรมีโปรแกรมการฝึกทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่ชัดเจนและคงที่เพื่อให้ นักกีฬาสามารถวางแผนเกี่ยวเรื่องเวลาส่วนตัวของตนเองได้อย่างถูกต้อง

3.2 ควรมีการสอดแทรก แนะนำเทคนิคพิเศษแทคติค กฎกติกา ต่างๆที่เป็น ประโยชน์ในการเล่นสำหรับนักกีฬาเพื่อนำไปใช้ระหว่างแข่งขัน

3.3 ควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการเสริมบ่อยๆ เพื่อผ่อนคลายความเครียด จากการฝึกซ้อมหรือมีบริการนวดเพื่อสุขภาพก็ได้

3.4 ควรมีการเก็บตัวฝึกซ้อมให้มากกว่านี้

3.5 ในบางครั้งรู้สึกว่าการฝึกซ้อมหนักจนเกินไป

3.6 ในบางครั้งถึงเวลาซ้อมไม่สามารถเปิดไฟส่องสว่างในสนามได้

3.7 ควรมีการเก็บตัวฝึกซ้อมให้จริงจังมากขึ้น

3.8 ควรมีมาตรการลงโทษนักกีฬาที่มาสาย

4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

4.1 ควรเพิ่มประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายให้คล่องตัวมากกว่านี้เพื่อเป็นขวัญ และกำลังใจสำหรับนักกีฬารวมทั้งจำนวนเบี้ยเลี้ยงและค่าอาหารควรเพิ่มให้มากขึ้นกว่าเดิมด้วย

4.2 ควรเพิ่มอาหารเสริมที่มีคุณภาพและมีรสชาติดีเพื่อให้ นักกีฬาได้รับ ประทานอย่างมีคุณค่า

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสำรวจสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ซึ่งสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อทราบสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ฝึกสอนจำนวน 19 คน ที่ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ฝึกสอนทั้งหมด 19 คน เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ และเป็นนักกีฬา จำนวน 285 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากจำนวนทีมนักกีฬารักบี้ฟุตบอล 19 ทีม สุ่มมาทีมละ 15 คน เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามการวิจัย รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 304 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ฉบับ ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน ในเรื่องสภาพการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

2. แบบสอบถามปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ตอน ตามเฉพาะนักกีฬา ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทีม (ชื่อมหาวิทยาลัย)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

3. ด้านการฝึกซ้อม

4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนมาสรุปเพื่อนำเสนอในรูปความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 38 ของนักกีฬามาดำเนินการดังนี้
 - 2.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ซึ่งประกอบด้วยด้านต่างๆ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มาวิเคราะห์แต่ละด้านโดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของตัวแปรแต่ละด้าน นำมาสรุปเป็นรูปตารางและความเรียง
 - 2.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ที่เป็นคำถามปลายเปิด มาสรุปนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. สภาพการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 จากการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน จำนวน 19 คน เป็นดังนี้
 - 1.1 แผนการเตรียมทีม ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 นั้น ส่วนใหญ่จะมีการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลโดยการเสาะหานักกีฬาจากมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล รวมทั้งมีการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกีฬาให้กับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มีพรสวรรค์และสามารถแสดงความเป็นเลิศทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ตนถนัด

1.2 งบประมาณในการเตรียมทีม ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 ทั้ง 19 ทีม ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาของตนตามรอบปีงบประมาณที่ตั้งไว้เป็นส่วนใหญ่ ในส่วนการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบ้างแต่เป็นส่วนน้อยจํานวนงบประมาณที่ได้รับนั้น มีปัญหาต่อการเสริมสร้างศักยภาพของนักกีฬาในระยะยาว ได้แก่ การเก็บตัวนักกีฬา การจัดอาหารเสริม การนำนักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่ และอื่นๆ ที่ต้องใช้งบประมาณเพิ่มเติมมากขึ้นซึ่งงบประมาณที่ได้รับแต่ละปีมักจะไม่เพียงพอกับความต้องการและมีอุปสรรคมากในการขอเพิ่มงบประมาณเนื่องจากไม่ได้รับการอนุมัติตามที่ขอ

1.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 ส่วนมากจะไม่ค่อยมีปริมาณของนักกีฬาที่เข้ามารับการคัดเลือกโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณน้อย จึงทำให้นักกีฬาน้อยลงในบางมหาวิทยาลัยนั้น ไม่ต้องมีการคัดเลือกตัวนักกีฬารักบี้ฟุตบอล อาจเป็นเพราะนักศึกษารุ่นหลังไม่ค่อยสนใจในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเท่าที่ควร และระดับความสามารถของนักกีฬาที่อยู่ในระดับดีมีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่มาสมัครเพราะมีใจรักทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทีมที่มีผู้เล่นที่มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

1.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม นักศึกษาแต่ละบุคคลจะมีระยะเวลาที่จำกัดเป็นส่วนตัวและไม่ค่อยจะตรงกันนอกเสียจากว่าเป็นช่วงเก็บตัวนักกีฬาแต่น้อยเกินไปที่จะพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนจะเป็นประโยชน์อย่างมากแต่สภาพความพร้อมของสนามโดยเฉพาะแสงสว่างไม่เพียงพอ ในส่วนสภาพการใช้สนามฝึกซ้อมนั้นมักจะมีผู้เข้ามาใช้บริการอื่นๆ อยู่เสมอจึงทำให้การกำหนดเวลาการฝึกซ้อมต้องเลื่อนออกไปเป็นบางครั้งและการฝึกซ้อมในแต่ละวันก็ไม่เพียงพอกับการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา สุดท้ายนักกีฬาเรียนต่างคณะกัน จึงทำให้เวลาร่วมกันไม่ค่อยตรงกัน

1.5 ความพร้อมด้านสถานที่ ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 โดยรวมมีสภาพของสนามฝึกซ้อมค่อนข้างที่จะแย่น้อยได้รับการฟื้นฟูสภาพสนามฝึกซ้อมและอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บกับนักกีฬาได้ง่าย แสงสว่างสำหรับใช้ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนมีไม่เพียงพอโดยเฉพาะทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด การรักษาความสะอาดของเจ้าหน้าที่ไม่ครอบคลุมเนื่องจากเจ้าหน้าที่รักษาดูแลความสะอาดมีน้อยสนามและอาคารสถานที่ที่มีการใช้ร่วมกันหลายกลุ่มนั้น จึงทำให้จัดสรรเวลาในการใช้ให้คงที่ไม่ค่อยได้

2. ปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 จากการตอบแบบสอบถามของนักกีฬา จำนวน 285 คน เป็นดังนี้

2.1 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.84 ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในการคัดเลือกตัวนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 54.04 สำหรับข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ มีการประกาศรับสมัครนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 18.95 ตามลำดับ

2.2 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 23.29 ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ มีสนามฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 33.33 สำหรับข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ มีอุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 12.63 ตามลำดับ

2.3 ด้านการฝึกซ้อม มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.87 ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ มีโปรแกรมการฝึกซ้อมระยะสั้นและระยะยาวชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 39.30 สำหรับข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ มีการสอดแทรกกฎ ระเบียบ กติกาที่จำเป็นสำหรับการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 14.74 ตามลำดับ

2.4 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.57 ข้อที่มีปัญหามากที่สุดได้แก่ มีการจัดสรรเบี้ยเลี้ยงและค่าอาหารให้กับนักกีฬาอย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 42.46 สำหรับข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ มีการได้รับงบประมาณสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก คิดเป็นร้อยละ 9.82 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มีต่อปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

1.1 ควรมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายและความสามารถทางด้านทักษะกีฬา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการคัดเลือก

1.2 การแจ้งรายละเอียดในการคัดเลือกและการประกาศผลการคัดเลือกต้องมีความชัดเจนและโปร่งใส

1.3 ควรเพิ่มระยะเวลาในการสมัครและคัดเลือกในวันหยุดเรียนเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อนักกีฬาบางคนและสามารถเตรียมความพร้อมได้ทั่วถึงกันทุกคน

1.4 คัดเลือกนักกีฬาที่เก่งกว่ามากกว่าชายัน

1.5 ควรเพิ่มทุนโควตาของนักกีฬา

1.6 สนามในการคัดเลือกตัวนักกีฬาควรเป็นสนามหญ้า

1.7 มีนักกีฬามากัดเลือกน้อยทำให้ในการจัดทีมค่อนข้างลำบาก

1.8 ควรมีการประกาศประชาสัมพันธ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาให้มากขึ้น

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

2.1 ควรมีการเพิ่มแสงสว่างสำหรับใช้ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนได้อย่างเพียงพอ

2.2 ควรปรับมาตรฐานของสนามในบางเรื่อง เช่น อุปกรณ์ส่งเสริมสมรรถภาพ เป็น

ต้น

2.3 ควรปรับปรุงเรื่องความสะดวกสบายของห้องสุขา ห้องอาบน้ำ และห้องพักผ่อน ให้

สะอาดอยู่เสมอ

2.4 สถานที่และอุปกรณ์ไม่ค่อยพร้อม

2.5 สนามควรมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและให้ได้มาตรฐาน

2.6 มีการจำกัดในการฝึกซ้อม เช่น สนามฟุตบอล

2.7 ควรมีการสร้างห้องอาบน้ำและห้องแต่งกายเพิ่มเติมสำหรับนักกีฬา

3. ด้านการฝึกซ้อม

3.1 ควรมีโปรแกรมการฝึกทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่ชัดเจนและคงที่เพื่อให้นักกีฬาสามารถวางแผนเกี่ยวเรื่องเวลาส่วนตัวของตนเองได้อย่างถูกต้อง

3.2 ควรมีการสอดแทรก แนะนำเทคนิคพิเศษแทคติค กฎกติกา ต่างๆที่เป็นประโยชน์ในการเล่นสำหรับนักกีฬาเพื่อนำไปใช้ระหว่างแข่งขัน

3.3 ควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการเสริมบ่อยๆ เพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการฝึกซ้อมหรือมีบริการนวดเพื่อสุขภาพก็ได้

3.4 ควรมีการเก็บตัวฝึกซ้อมให้มากกว่านี้

3.5 ในบางครั้งรู้สึกว่าการฝึกซ้อมหนักจนเกินไป

3.6 ในบางครั้งถึงเวลาซ้อมไม่สามารถเปิดไฟส่องสว่างในสนามได้

3.7 ควรมีการเก็บตัวฝึกซ้อมให้จริงจังมากขึ้น

3.8 ควรมีมาตรการลงโทษนักกีฬาที่มาสาย

4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

4.1 ควรเพิ่มประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายให้คล่องตัวมากกว่านี้เพื่อเป็นขวัญ และกำลังใจสำหรับนักกีฬารวมทั้งจำนวนเบี้ยเลี้ยงและค่าอาหารควรเพิ่มให้มากขึ้นกว่าเดิมด้วย

4.2 ควรเพิ่มอาหารเสริมที่มีคุณภาพและมีรสชาติดีเพื่อให้นักกีฬาได้รับประทานอย่างมีคุณค่า

อภิปรายผล

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

จากการศึกษาด้วยการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนนักกีฬารักบี้ฟุตบอลและจากการสอบถามความคิดเห็นของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 พบว่า ในส่วนของผู้ฝึกสอน ได้แสดงทรรศนะว่า การคัดเลือกนักกีฬารักบี้ฟุตบอลในรอบปีที่ผ่านมา มีนักกีฬาที่มีความสามารถเข้ามารับการคัดเลือกมีจำนวนน้อยลง และเพื่อให้ได้นักกีฬาที่มีความสามารถตามความต้องการ จำเป็นต้องใช้เวลาในการทดสอบและคัดเลือกกระยะหนึ่งแต่เนื่องด้วยมีเวลาและอุปกรณ์โดยเฉพาะอุปกรณ์ด้านการส่งเสริมสมรรถภาพค่อนข้างจำกัด และต้องรวบรวมทีมให้ได้เพื่อเริ่มฝึกซ้อมอย่างจริงจังจึงต้องคัดเลือกโดยคำนึงถึงปริมาณมากกว่าคุณภาพ หมายถึงการลดระดับความเข้มในการคัดเลือกตัวนักกีฬานั้นเอง ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาตามมาในภายหลังได้ เช่น ปัญหาความพร้อมด้านสมรรถภาพทางกาย ปัญหาความแตกต่างทักษะกีฬาของนักกีฬาแต่ละคน เป็นต้น และจากการสอบถามนักกีฬารักบี้ฟุตบอล พบว่าสอดคล้องกับแนวทางที่กล่าวในเบื้องต้น กล่าวคือ นักกีฬาได้แสดงความคิดเห็นว่า ถึงแม้เกณฑ์การคัดเลือกตัวนักกีฬาจริง แต่มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.04 โดยเฉพาะการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อคัดเลือกตัวนักกีฬา ทั้งนี้เป็นเพราะปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์ที่เพียงพอและเหมาะสม จึงทำให้การคัดเลือกตัวโดยยึดหลักสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาทำได้อย่างจำกัด สอดคล้องกับผลการศึกษาของชัยชนะ เหมหอมเงิน (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามีปัญหาในการคัดเลือกตัวนักกีฬาอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน นอกจากนี้ นักกีฬาได้แสดงความคิดเห็นที่เป็นข้อมูลสำคัญ สำหรับการนำไปใช้แก้ไขปัญหาในการคัดเลือกตัวนักกีฬาในอนาคต ได้แก่ การจัดให้มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายและนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการคัดเลือกตัวนักกีฬา รวมทั้งการแจ้งรายละเอียดต่างๆ ให้ผู้ที่เข้ารับการคัดเลือกตัวเป็นนักกีฬาทราบด้วยความโปร่งใส เช่น วันเริ่มประกาศรับคัดเลือก การจัดวันและเวลาให้สามารถเชื่อมต่อ นักศึกษาทุกกลุ่มทุกระดับที่สนใจสามารถมาเข้ารับการคัดเลือกได้โดยไม่เสียการเรียน เช่น คัดเลือกในวันหยุดต่างๆ เป็นต้น

ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

จากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนรักบี้ฟุตบอลทั้ง 19 คน ได้แสดงทรรศนะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยกล่าวถึง เรื่องสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนักกีฬารักบี้ฟุตบอลว่า สถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนักกีฬา ถ้าหากไม่ได้มาตรฐานและไม่เพียงพอต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬานั้น จะทำให้ในการฝึกซ้อมแต่ละวันน้อยลง ซึ่งในการฝึกซ้อมจะประกอบไปด้วยอุปกรณ์หลายประเภท ทั้งอุปกรณ์ในการฝึกเสริมสร้างทักษะกีฬา เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายในด้านต่างๆ หรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม เช่น เสไฟฟ้าส่องสว่างเพื่อฝึกซ้อมในเวลากลางคืน ดังนั้นการที่จะสามารถให้นักกีฬาได้รับการฝึกซ้อมกีฬารักบี้ฟุตบอลได้อย่างเต็มที่ภายใต้สถานะของการเป็นนักกีฬารักบี้ฟุตบอล การอำนวยความสะดวกเรื่องสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ต้องมีความพร้อมและเพียงพอต่อความต้องการของนักกีฬา ตลอดจนผู้ฝึกสอนได้ฝึกสอนนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ในการฝึกซ้อมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และจากการสอบถามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาในด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม พบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาที่สอดคล้องกันไปทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ มาตรฐานของสนามฝึกซ้อมนั้นมีปัญหามากที่สุดในการเตรียมทีมนักกีฬา แสดงให้เห็นว่า สนามที่นักกีฬาส่วนใหญ่ใช้ในการฝึกซ้อมยังไม่ได้ตามมาตรฐานเท่าที่ควร ต่อการเพิ่มศักยภาพของนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องใกล้เคียงกับ เอกชัย นุชฉายอง (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา พบว่า ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของนักกีฬาในข้อที่มีปัญหามากได้แก่ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ และไม่สะดวกในการใช้สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อม

ด้านการฝึกซ้อม

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 โดยการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน พบว่า ปัญหาสภาพร่างกายของนักกีฬาจะเป็นอุปสรรคค่อนข้างมากเพราะมีความแตกต่างกัน จำเป็นต้องได้รับการปรับสภาพให้ใกล้เคียงกัน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย และจะทำให้ต้องเสียเวลาในการฝึกซ้อมทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลออกไปอีก จากประเด็นสภาพร่างกายที่ไม่พร้อมของนักกีฬานั้นๆ อาจก่อให้เกิดปัญหาการบาดเจ็บหรือร้ายเป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อมระยะยาวและการแข่งขันในอนาคตได้ นอกจากนี้การฝึกซ้อมนอกสถานที่กับทีมอื่นๆ ก่อนการแข่งขันมีค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องจากการขาดงบประมาณขาดการประสานการติดต่อระหว่างระดับมหาวิทยาลัยด้วยกันทั้งเรื่องเวลา สถานที่และอื่นๆ ทำให้การวัดระดับความสามารถของทีมรวมทั้งการเสริมสร้างประสบการณ์ในสภาพการแข่งขันจริงขาดไป นักกีฬาจึงมีประสบการณ์ในการเล่นน้อย เวลาไปแข่งขันจริงอาจเกิดความประหม่า ตื่นเต้นส่งผลเสียต่อรูปแบบการแข่งขันที่ผู้ฝึกสอนกำหนดไว้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาสอบถามความคิดเห็นของ

นักกีฬารักบี้ฟุตบอล ที่พบว่า ปัญหาสำคัญที่สุดของการฝึกซ้อม คือ การกำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อม ระยะสั้นและระยะยาวที่ชัดเจน ซึ่งจะทำให้ นักกีฬาได้ฝึกทักษะประสบการณ์ต่างๆ ได้อย่างครอบคลุมทั่วถึงมีน้อยเกินไป ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะมีการเก็บตัวนักกีฬาเพื่อฝึกซ้อมก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พีรัชฌ์ สมุทรโชติช่วง (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬา ที่พบว่า ในด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ถ้ามีโปรแกรมที่มีสภาพโดยรวมที่เหมาะสม จะส่งผลให้มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนั้น การกำหนดโปรแกรมการฝึกซ้อมทั้งระยะสั้นและระยะยาวจึงเป็นส่วนสำคัญในอันดับต้นๆ ของการฝึกซ้อมกีฬา

ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

จากการศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 โดยการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนได้แสดงความคิดเห็นว่า หัวใจหลักสำคัญในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลที่จะเกิดประสิทธิผลมากขึ้น คือ งบประมาณและสวัสดิการซึ่งเป็นโครงสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาที่สำคัญจะประกอบไปด้วย ด้านเศรษฐกิจการเงิน ด้านอาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนด้านสวัสดิการอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ ให้กับนักกีฬา เพื่อลดปัญหาทางด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับนักกีฬาให้น้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพราะถ้าเมื่อไรนักกีฬามีความวิตกกังวลในเรื่องต่างๆ ตามที่กล่าวมานี้ เชื่อว่าจะบั่นทอน ประสิทธิภาพในการฝึกซ้อม ตลอดจนประสิทธิภาพในการแข่งขันของนักกีฬานั้นๆ ลงได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสภาพปัจจุบันปัจจัยต่างๆ ที่เป็นองค์ประกอบในการเตรียมทีมที่จำเป็นต้องใช้ มีราคาที่สูงขึ้น ในขณะที่การจัดสรรงบประมาณมาให้มีค่อนข้างจำกัดจึงทำให้ไม่เพียงพอกับความต้องการที่แท้จริง หรือในบางครั้งมีการใช้จ่ายที่ต้องเพิ่มเติมมากขึ้นในภายหลังนอกเหนือจากแผนการดำเนินงานที่ได้วางไว้ จึงทำให้เป็นอุปสรรคในการบริหารจัดการเพื่อการเตรียมทีมพอสมควร สำหรับนักกีฬาได้แสดงความคิดเห็นว่า ในการบริหารจัดการทีมนั้นมีปัญหาด้านการจัดสรรเบี้ยเลี้ยงและค่าอาหารให้กับนักกีฬาได้ไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นที่ผู้ฝึกสอนได้กล่าวไว้ ดังนั้นการแก้ปัญหาที่ถูกจุดและตรงตามความต้องการของทุกฝ่ายจึงเป็นเรื่องที่ควรจะทำมากที่สุดในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการศึกษาค้นคว้ามีประโยชน์โดยตรงต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของแต่ละสถาบัน อีกทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬา สามารถที่จะทราบถึง สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในครั้งถัดไปให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมความพร้อมของผู้ฝึกสอนในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ สภาพและปัญหาที่เป็นปัจจัยผลกระทบซึ่งได้รับจากการเตรียมทีมนักกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับมหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ตันกิมหงษ์. (2549). ปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรวิ บุญชัย. (2540). คีเนซีโอโลยีเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เกษม นครเขต. (2521, กรกฎาคม). “พลศึกษา: กีฬา” วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ. 4: 70-71.
- ขวัญยืน รวมสุขการ. (2550). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดแพร่. ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (มวยไทยศึกษา). ราชบุรี: วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- เจษฎา เจียรน้อย. (2530). โค้ช. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2545). หลักการและเทคนิคการฝึกกรีฑา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2525, 8 ตุลาคม). การฝึกด้านจิตวิทยาการแข่งขัน. วารสารสุขศึกษาพลศึกษาและสันทนาการแห่งประเทศไทย. (86): 20.
- . (2532, 8 ตุลาคม). ประสบการณ์การเล่นกีฬา. (98): 5.
- ชลัษ ภิรมย์. (2539). ฟุตบอลสมัยใหม่ “การฝึกและการจัดการ”. สมุทรสาคร: วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร.
- ชัยชนะ เหมหอมเงิน. (2553). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตวอลเลย์ระดับอุดมศึกษา ประจำปี 2552. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ชาติชาย อิศรัมย์. (2525). หลักและวิธีฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เทเวศร์ พิริยะพจน์ท์. (2529). หลักการฝึกกีฬาวูตวอยน้ำ. กรุงเทพฯ: สยามบรรณการพิมพ์.
- . (2545). การวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2542). คู่มือการสอนฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2541). การบริหารกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

พัชรภรณ์ เกตุพันธุ์. (2551). สภาพการเตรียมทีมนักกีฬาไทยเพื่อการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ:

ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พีรพัฒน์ สมุทรโชติช่วง. (2551). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬากอล์ฟ เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน

กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พีระพงษ์ บุญศิริ. (2535). จิตวิทยาการกีฬา. เชียงใหม่: คณะครุศาสตร์, วิทยาลัยครูเชียงใหม่.

เพชรรัตน์ ยัณรังสี. (2547). ปัญหาการเตรียมทีมกีฬายกน้ำหนักในการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักเยาวชน

ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2546. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ภราดร สังกรแก้ว. (2547). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมมวยสากลสมัครเล่นคัดเลือกตัวแทนจังหวัด

สุโขทัย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันคัดเลือกตัวแทนภาค 5 กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร

วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

มงคล แฝงสาเคน. (2531). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. ภาควิชาพลศึกษาและสันตนาการ

คณะครุศาสตร์ สหวิทยาลัยอิสานเหนือ. มหาสารคาม: วิทยาลัยครูมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

มงคลชัย ช่างต่อ. (2537). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาวิทยาลัยพลศึกษาในการเตรียมทีมเพื่อเข้า

ร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2534). บทบาทของจิตวิทยาการกีฬาที่มีต่อการสอนและพลศึกษา.

วารสารจิตวิทยาการกีฬา: กรุงเทพฯ

วิชัย อิงปัญญาภ. (2538). คู่มือการสอนรักบี้ฟุตบอล. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนัก

พัฒนาการพลศึกษาสุขภาพและนันทนาการกรมพลศึกษา.

วีณา ศรีวิพัฒน์. (2546). ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬายิมนาสติกลีลาเพื่อเข้าร่วมแข่งขันยิมนาสติกชิง

ชนะเลิศแห่งประเทศไทย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ศิริวิมล ทิพย์ไกรสร. (2546). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2534). *ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นตัวแทนเขตเพื่อไปแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 19*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- สนธยา สีละมาด. (2545). *หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมพงศ์ แก้วเวหา. (2551). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมรรถ อมาตยกุล. (2546). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมในการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนประเภท ก. รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประจำปี 2545*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย. (2537). *โครงการดาวรุ่งมุ่งซีเกมส์*. กรุงเทพฯ: สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา.
- สุพิตร สมาชิกโต. (2534). *จิตวิทยาการกีฬากับโค้ช*. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการกีฬา กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุเมธ พรหมอินทร์. (2531). *ความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2541, กุมภาพันธ์). ผู้ฝึกสอน (Coach). *บัณฑิตศึกษา*. 2(2): 82-87.
- อารยะ โตศิริ. (2550). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อิทธิชัย วัฒนา. (2541). *การวิเคราะห์รูปแบบการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เอกชัย นุชลำยอง. (2546). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาคนพิการเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาพหุพิภพเกมส์ ครั้งที่ 8*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Cho, Kwang min. (1990, November). Attituded of Koreran National Athletes and Coaches Toard Athletics Participation. *Dissertation Abstracts international*. 52(05): 1070.

Keating, Judith Louise. (1993, May). Precompetitive Preparation in Professional Hockey. *Dissertation Abstracts International*. 31 (3): 1082.

Rotella, Robert. (1993, May). The Relationship of Athlete Satisfaction. *Dissertation Abstract International*. 51(11): 4029.

Zimmerman, T.M. (1991, August). Uncommon Sport Psychology: A Qualitative Study of the Process of Utilizing Family Therapy: Theory and Techniques With At Athletic Team. *Dissertation Abstract International*. 52(5): 3688.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย แบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน

1. สภาพในการเตรียมทีมของนักกีฬาของท่านเป็นอย่างไรบ้าง

- แผนการเตรียมทีม

.....

.....

.....

- งบประมาณในการเตรียมทีม

.....

.....

.....

- การคัดเลือกตัวนักกีฬา

.....

.....

.....

- ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

.....

.....

.....

- ความพร้อมด้านสถานที่

.....

.....

.....

แบบสอบนักกีฬารักบี้ฟุตบอล

เรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

คำชี้แจง

1. ความมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อศึกษาปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพ (ชื่อมหาวิทยาลัย)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ด้านสถานที่อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
3. ด้านการฝึกซ้อม
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 1 สถานภาพทีม

ทีมมหาวิทยาลัย.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ ขอให้พิจารณาว่าในข้อมีปัญหาในการเตรียมทีมมากน้อยเพียงใดและให้เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือตามลำดับดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาในการเตรียมทีมระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีปัญหาในการเตรียมทีมระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหาในการเตรียมทีมระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีปัญหาในการเตรียมทีมระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาในการเตรียมทีมระดับน้อยที่สุด

ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

รายการ	ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการประกาศรับสมัครนักกีฬา					
2. มีคณะกรรมการในการคัดเลือกนักกีฬา					
3. มีการแจ้งหรือประชุมชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
4. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
5. มีการทดสอบทักษะความสามารถด้านกีฬาของนักกีฬา					
6. มีช่วงเวลาในการให้นักกีฬาแสดงความสามารถ					
7. การคัดเลือกมีความยุติธรรม					
8. มีการประกาศผลการคัดเลือกตัวนักกีฬาอย่างชัดเจน					

ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

รายการ	ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีสนามฝึกซ้อมเพียงพอ					
2. มีสนามฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน					
3. มีสนามฝึกซ้อมที่มีแสงสว่างเพื่อใช้ฝึกซ้อมในเวลากลางวัน					
4. มีอุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมเพียงพอ					
5. มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน					
6. มีห้องส่งเสริมสมรรถภาพทางกายที่ได้มาตรฐาน					
7. มีห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องสุขา และห้องอาบน้ำเพียงพอ					
8. มีความสะดวกในการเข้าใช้สถานที่ฝึกซ้อม					

ด้านการฝึกซ้อม

รายการ	ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีโปรแกรมการฝึกซ้อมระยะสั้นและระยะยาวชัดเจน					
2. มีโปรแกรมการฝึกทักษะส่วนบุคคลและโปรแกรมการฝึกทักษะเป็นทีม					
3. มีโปรแกรมการสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา					
4. มีการจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด					
5. มีการสอดแทรกกฎระเบียบ กติกาที่จำเป็นสำหรับการแข่งขัน					
6. มีการกระตุ้นและพัฒนาสภาพจิตใจของนักกีฬาให้เข้มแข็ง					
7. มีการเก็บตัวระหว่างการฝึกซ้อม					
8. มีการให้ความรู้เรื่องการป้องกันการบาดเจ็บและให้การรักษาอาการบาดเจ็บ					

ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

รายการ	ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการจัดสรรงบประมาณจากต้นสังกัดที่เพียงพอ					
2. มีความสะดวกคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขัน					
3. มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ					
4. มีการจัดสรรเบี้ยเลี้ยงและค่าอาหารให้กับนักกีฬาอย่างเหมาะสม					
5. มีงบประมาณด้านพาหนะสำหรับบริการนำนักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่					
6. มีสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลและตรวจสุขภาพนักกีฬาในระหว่างการฝึกซ้อม					
7. มีการจัดอาหารเสริมที่มีคุณภาพให้กับนักกีฬาในขณะเก็บตัวฝึกซ้อม					
8. มีการได้รับงบประมาณสนับสนุนจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

3.1 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

.....

.....

.....

3.2 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม

.....

.....

.....

3.3 ด้านการฝึกซ้อม

.....

.....

.....

3.4 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

.....

.....

.....

3.5 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ศรีชัยสวัสดิ์
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์ ัญญประจันบาน
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ ดร. ไพบจน์ จันทรเสม
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกรุงเทพมหานคร
5. อาจารย์ลำพอง ศรีรุ่ง
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายถกลศักดิ์ หังสาจล
วันเดือนปีที่เกิด	วันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2527
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลรามาริบัติ จังหวัดกรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	35/57 ม.12 หมู่บ้านมณีนียา แขวงนวลจันทร์ เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ 10230
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	การกีฬาแห่งประเทศไทย 286 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539	ประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อ.สามพราน จ.นครปฐม
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อ.สามพราน จ.นครปฐม
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อ.สามพราน จ.นครปฐม
พ.ศ. 2549	วท.บ. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2554	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จังหวัดกรุงเทพมหานคร